

OFFICIA PROPRIA

ARCHIDIŒCESIS

FRIBURGENSIS

AD NORMAM KALENDARII

A S. R. C. REVISI ET APPROBATI DIEBUS
15 APRILIS ET 17 NOVEMBRIS 1914

RATISBONÆ ET ROMÆ

HUMPTIBUS ET TYPIS FRIDERICI PUSTET

S. SEDIS APOST. ET S. RIT. CONGR. TYPOGRAPHI

EBOBACI ET CINCINNATI: APUD FR. PUSTET & CO.

MCMXV

Approbatio

Concordat cum Originali.

Friburgi, die 8 Aprilis 1915

(L. S.)

✠ Thomas Archiepiscopus

Imprimatur.

Ratisbonæ, die 15 Aprilis 1915

Dr. Scheeglmann Vic. Gen.

KALENDARIUM PERPETUUM

Omnia ut in Kalendario Ecclesiæ universalis, exceptis
libus infra descriptis:

September

- In Archidiœcesi: S. Lamberti Ep. et Mart., duplex.
Com. Impressionis sacrorum Stigmatum S. Francisci
Conf. (duplex.)
In urbe Friburgensi: Ss. Lamberti Ep. et Alexandri Mm.,
Patronorum urbis principalium, duplex I classis cum
Octava communi. Com. Impressionis sacrorum Stig-
matum S. Francisci Conf. (duplex.)
S. Josephi a Cupertino Conf., duplex.
In urbe Friburgensi: Com. Octavæ.
Ss. Januarii et Socior. Mm., duplex.
In urbe Friburgensi: Com. Octavæ.
Ss. Eustachii et Socior. Mm., duplex. Com. Vigilæ.
In urbe Friburgensi: Com. Octavæ et Vigilæ.
S. Matthæi Ap. et Ev., duplex II classis.
S. Landelini Mart., duplex. Com. S. Thomæ de Villa-
nova Ep. et Conf. ac Ss. Mauriti et Socior. Mm.
In urbe Friburgensi: Com. Octavæ.
S. Lini Papæ et Mart., semiduplex. Com. S. Theclæ
Virg. et Mart.
In urbe Friburgensi: Com. Octavæ.
In Archidiœcesi: B. Mariæ Virg. de Mercede, duplex
majus.
In urbe Friburgensi: Octava Ss. Lamberti Ep. et Alex-
andri Mm., duplex majus. Com. B. Mariæ Virg. de
Mercede (duplex majus).
S. Liobæ Abbatissæ Virg., duplex. Com. S. Wenceslai
Ducis, Mart. (semiduplex.)

October

- In Ecclesiis Cathedrali et non consecratis: S. Teresiæ
Virg., duplex.
In Ecclesiis consecratis Archidiœcessis, excepta Cathe-
drali: Dedicatio propriæ Ecclesiæ, duplex I classis
cum Octava communi. Com. S. Teresiæ Virg. (duplex.)

- 16 S. Galli Abbatis, duplex.
In Ecclesiis consecratis: Com. Octavæ.
- 17 S. Hedwigis Viduæ, semiduplex.
In Ecclesiis consecratis: Com. Octavæ.
- 18 S. Lucae Evangelistæ, duplex II classis.
- 19 S. Petri de Alcantara Conf., duplex.
In Ecclesiis consecratis: Com. Octavæ.
- *20 S. Wendelini Abbatis, duplex. Com. S. Joannis Conf. (duplex.)
In Ecclesiis consecratis: Com. Octavæ.
- 21 In Ecclesiis Cathedrali et non consecratis: S. Hilarius Abbatis, simplex. Com. Ss. Ursulæ ac Sociorum Vv. et Mm.
- In Ecclesiis consecratis: De Octava Dedicacionis, duplex. Com. S. Hilarionis Abbatis et Ss. Ursulæ ac Sociarum Vv. et Mm.
- 22 In Ecclesiis Cathedrali et non consecratis: De ea,
In Ecclesiis consecratis: Octava Dedicacionis propria Ecclesiæ, duplex majus.

November

- 3 S. Pirmini Ep. et Conf., duplex. Com. Octavæ Omnitum Sanctorum.
- 5 Sacrarum Reliquiarum, duplex majus. Com. Octavæ Omnitum Sanctorum.
- 15 B. Alberti Magni Ep. et Conf., duplex. Com. S. Gertrudis Virg. (duplex.)
- 26 S. Conradi Ep. Constantien., Conf., Patroni primarii Archidiœc., duplex I classis cum Octava communione. Com. S. Silvestri Abbatis. (duplex.)
- 27 De Octava S. Conradi, semiduplex.
- 28 De Octava S. Conradi, semiduplex.
- 29 De Octava S. Conradi, semiduplex. Com. Vigilia S. Saturnini Mart.

December

- 1 De Octava S. Conradi, semiduplex.
- 2 S. Bibianaæ Virg. et Mart., semiduplex. Com. Octavæ.

OFFICIA PROPRIA
ARCHIDIŒCESIS FRIBURGENSIS

PARS AUTUMNALIS

FESTA SEPTEMBRIS

Die 17 Septembris

In Archidiœcesi:

S. Lamberti

Episcopi et Martyris

D u p l e x

Oratio

Deus, qui nos beati Lamberti Martýris tui atque Pontificis annua solemnitáte beatificas: concéde propítius; ut cuius natalitia comimus, de ejusdem étiam protectione gaudeámus. Per Dóminum.

Et fit Com. præcedentis (Ss. Cornelii Papæ et Cypriani Ep., Mm.)

Ant. Gaudient in cælis ánimæ sanctórum, qui Christi vestígia sunt secuti: et quia pro ejus amore sanguinem suum fudérunt, ideo cum Christo exsultant sine fine.

V. Exsultabunt sancti.

Oratio

Beatórum Mártirum, patritezque Pontificum Cornélii et Cypríani nos, quássumus Dómine, festa tueántur: et eórum coméndet orátió veneránda.

Deinde Com. Impressionis sacrorum Stigmatum S. Francisci Conf.:

Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

V. Signásti, Dómine, seruum tuum Franciscum.

R. Signis redemptiónis nostræ.

Oratio

Dómine Jesu Christe, qui frigescénte mundo, ad inflammándum corda nostra tui amoris igne, in carne beatissimi Francisci passionis tuæ sacra stigmata renovásti: concéde propítius; ut ejus méritis et præcibus crucem júgiter ferámus, et dignos

fructus penitentiae faciá-
mus: Qui vivis.

In I Nocturno, si dicendae non sint de Scriptura occurrenti, Lectiones A Miléto, de Communi unius Mart. 1 loco.

In II Nocturno

Lectio iv

Fambértus, Trajetcensis ecclésiæ episcopus, Aprilis cōmitis et Herispíndis piórum paréntum filius, præceptore imprimis usus est sancto Landoaldo archipresbýtero. Deinde beatum Theodárdum episcopum máximis virtutibus præstántem sequens, eídem anno Christi sexcentésimo quinquagésimo nono in episcopátu succés-sit. Clodovæo Francórum regi ob suas exímias virtutes usque ádeo accéptus fuit, ut et ipsum præcipuo honore ac veneratiōne prosequerétur, ipsūmque et patrem et apostólicum virum appelláre et nominare consuéverit. Childerico item regi non minus gratus fuit, quippe qui ejus pectus Spíritus Sancti templum et lingam veritatis instrumen-tum diceret.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodivit eum ab inimicis, et a ne-ductóribus tutávit illum:
* Et dedit illi claritatēm ætérnam. **V.** Descendit que cum illo in fóveam, et in vinculis non dereliquit eum. **Et.**

Lectio v

Verum Childerico regi occiso Ebroínus tyránnus, qui major domus sub Theodorico sápius Gálliam perturbáverat sanctum antistítium véluti justitiæ publicæque libertatis defensórem epis-pátu expulit; qui Stablonense monastérium petenti ibi támdui fuit, quondam Ebroíno crudéliter interfécto a Pipino de Herstello, Pipini Brabántiae ducis ex Begga filia nepote summa totius populi gratulatiōne ab exsilio revo-cáatur.

R. Desidérium anima ejus tribuísti ei, Dómine.
* Et voluntate labiorum ejus non fraudásti eum.
V. Quóniam prævenisti eum in benedictiōnibus dulcedinis: posuísti in opere ejus corónam de lapi-de pretioso. **Et.**

Lectio vi

Qui cum boni pastoris officium exséquitur, et príncipem ob adulté-dum cum Alpáide zelo religiōnis arguissset, noctu ante altáre sanctórum Cosme et Damiáni Mártirum oratiōni vacans, Dodónis adulteræ fratris ópera, in-nocens a nocéntibus, una cum Petro et Andoléto consanguineis interficitur anno post Christum natum octentésimo nonagésimo octávo, episcopátus quadragésimo. Ejus reliquiæ primum Trajéctum ad ecclésiam sancti Petri, deinde Leódium delátæ et collocatæ sunt in templo ejus memoriæ dicáto, ubi multis clarué remiraculis. Mártiris demum caput anno milútis humánæ millésimo centésimo nonagésimo Rudólphus dux Zaringén-nis, Leodiénsis Episco-pus, Fribúrgum Brisgó-viae honorifice tránstulit.

R. Stola jucunditatis in-duit eum Dóminus: * Et corónam pulchritudinis posuit super caput ejus.
V. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intellectus: et aqua sapiéntiae salutá-

ris potávit illum. **Et.** Gló-ria Patri. **Et.**

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio vii Cap. 10, 11-16

In illo témpore: Dixit I Jesus Phariséis: Ego sum pastor bonus. Bonus pastor ánimam suam dat pro óvibus suis. Et ré liqua.

Homilia sancti Joánnis Chrysóstomi

Homilia 59 in Joann.

Magnum quiddam, dilectissimi, ma-gnum, inquam, est ecclésiæ prælátio, et quæ multa indiget sapiéntia et fortitudine, qualem Christus propósuit: ut ánimam pro óvibus ponámus et numquam illas deserámus: ut lupo generóse resistámus. Hæc enim inter pastórem et merce-nárium est differéntia. Alter própriæ contémptis óvibus: alter sua contémpta óvium semper salutí invigilat. Pastóris ergo ex-emplio demonstráto, de-ceptóres duos méminit, fu-rem mactántem et rapié-

tem oves, et mercenárium permitténtem neque defendéntem commissás.

R. Coróna áurea super caput ejus, * Exprésssa signo sanctitatis, glória honóris, et opus fortitúdinis. **V.** Quóniam prævenísti eum in benedictiōnibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretiósso. **Ex-**
présssa.

Lectio viii

Quod superiòri témporte Ezéchiel his verbis insectátus est: Væ pastóribus Israël: nonne pascébant semetipsos? nonne greges pascúntur a pastóribus? Sed illi contrárium faciébant, quod máxi-mæ malitiæ genus est et plurimorum causa malórum. Idecirco inquit: Neque quod abjectum erat, reducébant, neque quod perierat, quærébant, neque confráctum alligábant, neque infirmum consolidábant: quóniam se, non gregem, pascébant. Idem et Paulus áliis verbis significat: Omnes, quæ sua sunt, quærunt, non quæ Jesu Christi.

R. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nómine sanguinem suum fudit: * Qui minas júdicum non timuit, nec terrénæ dignitatis glóriam quæsívit, sed ad cælestia regna pervenit. **V.** Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. **Qui.** Glória Patri. **Qui.**

In Feriis Quatuor Temporum IX Lectio de Homilia Feria et fit ejus Com. in Laudibus alias

Pro Impressione sacrorum Stigmatum S. Francisci

Lectio ix

Franciscus singulári pri-vilégio retroactis culis non concéssó insignis appáruit, cum sacris Stigmátibus decorátus de-scéndit de monte, secum ferens Crucifixi effigiem, non in tábulis lapídeis vel lignéis manu figurátam artificis, sed in carnē membris descriptam dígi-to Dei vivi. Quóniam cráméntum Regis Seraphicus vir abscondere bonum esse óptime norat, sécreti regális cónscius, signácula illa sacra pro vi-ribus occultábat. Verum, quia Dei est ad glóriam

nuam magna reveláre quæ facit, Dóminus ipse, qui signácula illa secréte im-présserat, mirácula quædam apérte per ipsa mon-trávit, ut illórum occulta et mira vis Stigmatum maniféstata patéret claritaté signórum. Porro rem ad-miráabilem, ac tantópere testátam, atque in ponti-ficiis diplomátibus, præcipi-tuis láudibus et favóribus exaltátam, Benedic-tus Papa undécimus an-niversária solemnitáte ce-lebrári vóluit; quam póste Paulus quintus Pónti-fex máximus, ut corda fidélium in Christi cruci-fixi accenderéntur amórem, ad univérsam Ecclé-siam propagávit.

Te Deum laudámus.

Ad Laudes fit Com. Impres-sionis sacrorum Stigmatum S. Francisci:

Ant. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuisti fidélis, supra multa te constituam, intra in gáudium Dómini tui.

V. Justum dedúxit.

Oratio Dómine Jesu, ut supra. 5*

Vesperæ a Capitulo de se-quenti (S. Josephi a Cupertino

Conf.), Commemoratio præ-cedentis:

Ant. Qui vult venire post me, ábneget semetipsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

V. Justus ut palma.

Oratio Deus, qui, ut supra. 5*

Deinde Com. Impressionis sacrorum Stigmatum S. Fran-cisci:

Ant. Hic vir despiciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cælo cón-didit ore, manu.

V. Signásti, Dómine, ser-vum tuum Franciscum.

R. Signis redemptiónis nostræ.

Oratio Dómine Jesu, ut supra. 5*

Eadem die

In urbe Friburgensi:

Ss. Lamberti Episcopi et Alexandri Martyrum, Patronorum urbis princi-palium

Duplex I classis cum Octava communi

Omnia de Communi plurim. Mm., præter sequentia:

Oratio

Da nobis, quæsumus Dó-mine, beatórum Már-

tyrum tuórum Lambérti et Alexándri solemnitáti- bus gloriári: ut eórum semper et patrocíniis sublevémur, et fidem cóngrua devotióne sectémur. Per Dóminum.

In I Nocturno Lectiones Fratres: Debitóres, de eodem Communi.

In II Nocturno
Lectio iv

 ambértus, Trajec- tén sis ecclésia episcopus, Apri cónitis et Herisplíndis piór um paréntum filius, præceptóre imprímis usus est sancto Landoál do archipresýtero. Deinde beátum Theodár dum epíscopum máximis virtúti bus præstántem sequens, eidem anno Christi sexcen- tísimo quinquagésimo no- no in episcopátu succé- sit. Clodovæo Francórum regi ob suas exímiás vir- tutes usque ádeo accép- tus fuit, ut et ipsum præ- cíprio honore ac venera- tione prosequerétur, ip- sumque et patrem et Apostólicum virum appelláre et nomináre consuéverit. Childerico item regi non minus gratus fuit, quippe

qui ejus pectus Spiritu Sancti templum et lu- guam veritatis instrumen- tum díceret. Verum Chil- derico rege occiso Ebri- nus tyránnus, qui maior domus sub Theodorico apé Gálliam perturbáverat sanctum antistitem véluti justitiæ publicaque liber- tatis defensórem episcopátu expulit; qui Stabu- lense monastérium petens ibi támdui fuit, quoad Ebroíno crudéliter interfécto a Pipino de Her- stello, Pipini Brabantia ducis ex Begga filia ne- pote, summa totius populi gratulatione ab exilio revocáatur.

R. Sancti tui, Dómine mirábile consecuti sunt iter, servientes præceptu- tuis, ut inveniréntur illa- in aquis válidis: * Terra appáruit árida: et in Mari Rubro via sine impedimento. **V.** Quóniam per- cüssit petram, et fluxerunt aquae, et torréntes inundavérunt. Terra.

Lectio v

Qui cum boni pastóris officium exséquitur, et príncipem ob adulterium cum Alpáide zel-

eligiónis arguisset, noctu ante altare sanctórum Cosmæ et Damiáni Mártirum orationi vacans, Dodónis adúlteræ fratris opera, innocens a nocéntibus, una cum Petro et Andoléto consanguíneis interficitur anno post Christum natum sexcentésimo nona- gésimo octávo, episcopá- tus quadragésimo. Ejus reliquiæ primum Trajéc- tum ad ecclésiam sancti Petri, deinde Leódium de- lata et collocatæ sunt in templo ejus memória di- cito, ubi multis claruére miraculis. Mártiris de- num caput anno salútis humánæ millésimo centé- nimo nonagésimo Rudól- plus dux Zaringénsis, Leodiensis episcopus, Fri- burgum Brisgóviae hono- rifice tránsstulit.

R. Vérbera carnificum non timuerunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nó- mine, * Ut herédes fie- tent in domo Dómini. **V.** Tradidérunt corpora sua propter Deum ad sup- plicia. **Ut.**

Lectio vi

 lexánder Romæ glo- riósas martyrii palma

coronátus est, ejúsque cor- pus in subterráneis illiis urbis cœmetériis ex more depósum, ínibi per plu- ra sécula quiévit. Occur- rénte vero jubilári anno millésimo sexcentésimo quinquagésimo, de man- dáto Innocéntii Papæ dé- cimi, sacræ athlétæ Chri- sti reliquiæ e crypta sunt extráctæ et per Martí- num Cardinálem ejúsdem Summi Pontíficis Vicá- riū Generálem dono trá- ditæ Friburgénsis cœnobii præpósito, qui tunc generáli Ordinis sui capí- tulo Romæ intervenerat, cum facultate illas ex Ur- be transferéndi, et in qua- vis ecclésia vel sacéllō pú- blicæ fidélium veneratiōni exponéndi. Pia cum sár- cina domum redux vir reli- giósus sacras sancti Alex- ándri reliquias rite recog- nitas magistratui et cívi- bus pátriæ urbis dono de- dit. Qui sacram corpus, vé- stibus auro intéxtis, mar- garítis gemmisque insértis indútum et lóculo pretiö- so inclúsum, solémni sup- plicatione in ecclésiam ma- jorem beátæ Maríæ Virgi- ni in cælos assúmptæ sa-

cram asportárunt, ibique in sacello sanctae Annæ dicato collocavérunt, atque ipsum sanctum Alexándrum Mártylem cum beatissima Virgine et sancto Lambérito Episcopo et Mártire inter præcipuos civitatis Friburgensis Patrónos adscripsérunt. Cujus translationis die décima séptima Septémbris anni millésimi sexcentésimi quinquagésimi primi peractæ memória deinceps ad nostra usque tempora quotannis solémniter celebrátrur.

R. Tamquam aurum in fornáce probávit électos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos; et in tempore erit respéctus illórum: * Quóniam donum et pax est électis Dei. **V.** Qui confidunt in illum, intellégent veritatem: et fidélès in dilectione acquíscēnt illi. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangélii secundum Lucam

Lectio vii Cap. 21, 9-19

In illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis:

Cum audiéritis prælia, et seditiones, nolite terreri: opórtet primum haec fieri, sed nondum statim finiri. Et reliqua.

De Homilia sancti Gregorii Papæ

Homilia 35 in Evangelia

Quoniam, quæ ad usum vitæ accépimus, ad usum convertemus culpæ: sed cuncta, quæ ad usum pravitatis infléximus, ad usum nobis vertuntur ultionis. Tranquillitatem quippe humanae pacis ad usum virtutis vanæ securitatis: per egrinationem terræ pro habitatiōne diléximus patræ: saltūtem corporum redégimus in usum vitiōrum: ipsa seréna blandimenta aëris ad amorem nobis servire coégitur terrénæ delectatiōnis. Jure igitur restat, ut simul nos ómnia fériant, que simul ómnia vitiis nostris male subácta serviébant: ut quot prius in mundo incolumes habuimus gaudia, tot de ipso postmodum cogámur sentire torménta.

R. Propter testaméntum Dómini, et leges paternas:

sancti Dei perstiterunt in amore fraternitatis: * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides. **V.** Ecce quam bonum et quam jucundum habitare fratres in unum. **Quia.**

Lectio viii

Quia autem cuncta haec non de injustitia fecerintis sunt, sed de mérito mundi patientis, facta pravorum hominum præmituntur, cum dicitur: Sed ante haec ómnia incipient vobis manus suas injicere. Ac si aperte dicat: Prius corda hominum, et post eleménta turbántur: ut cum rerum ordo confunditur, ex qua jam retributio né veniat, demonstratur. Nam quamvis finis mundi ex ipso suo ordine pendeat, perversiores tamen quosque invéniens, quia digne ruinis illius opprimantur, innotescit.

R. Sancti mei, qui in carne positi, certamen habuistis: * Mercédem laboris ego reddam vobis. **V.** Venite, benedicti Patris mei, percipite regnum. Mercédem. Glória Patri. Mercédem.

In Feriis Quatuor Temporum IX Lectio de Homilia Feriae, et fit ejus Com. in Laudibus; alias

Lectio ix

Sed auditis tot territoribus, turbári pótentur infirmórum corda; atque ideo consolatió adjungitur, cum prótinus subinfertur: Pónite ergo in cordibus vestris, non præmeditári quemadmodum respondeatis. Ac si aperte membris suis infirmántibus dicat: Nolite terreri, nolite pertiméscere: vos ad certamen accéditis, sed ego prælior: vos verba éditis, sed ego sum qui loquor.

Te Deum laudámus.

Ad Laudes fit Com. Impressionis sacrorum Stigmatum S. Francisci Conf., ut supra. 9*

In II Vesperis Com. sequentis (S. Josephi a Cupertino Conf.):

Ant. Mórtuus sum, et vita mea est abscondita cum Christo in Deo.

V. Amávit eum.

Oratio

Deus, qui ad unigenitum Filium tuum exaltatum a terra ómnia trahere dispositisti: perfice propitiatus; ut méritis et exemplo

seraphici Confessoris tui
Joséphi supra terrénas
omnes cupiditátes eleváti,
ad eum pervenire mereá-
mur: Qui tecum vivit et
regnat.

In urbe Friburgensi:

Pro Commemoratione Octavæ

In I Vesperis

Ant. Istórum est enim regnum cælórum, qui contempserunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sanguine Agni.

V. Lætámini in Dómino.

Oratio

Da nobis, quæsumus Dómine, beatórum Mártyrum tuórum Lambérti et Alexándri solemnitáti- bus gloriári: ut eórum semper et patrociniis sublevémur, et fidem cóngrua devotione sectémur. Per Dóminum.

Ad Laudes

Ant. Vestri capilli cápi- tis omnes numeráti sunt: nolite timére: multis pas- séribus melióres estis vos.

V. Exsultábunt sancti.

In II Vesperis

Ant. Gaudent in cæli- ánimæ sanctórum, qui Christi vestigia sunt ac- cútæ: et quia pro ejus amo- re sanguinem suum fude- runt, ídeo cum Christo exsúltant sine fine.

V. Exsultábunt sancti.

Die 22 Septembri

S. Landelini Martyris

Duplex

Ant. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non timuit fundátus enim erat supra firmam petram.

V. Glória et honore.

Oratio

Deus, pro cuius nōm- ne beatus Landelinus martyr occubuit: praesta quæsumus; ut ipsius emplio áimas nostras in patientia possidéntes, corónari cum ipso mereámur in cælis. Per Dóminum,

Et fit Com. S. Thomæ de Villanova Ep. et Conf.:

Ant. Dispérserit, dedit pa- péribus: justitia ejus ma- net in sǽculum sǽculi.

V. Amávit eum.

Oratio

Deus, qui beátum Tho- mam Pontíficem in- signis in páuperes miseri- cordiæ virtute decorásti: quæsumus; ut ejus inter- cessione in omnes, qui te deprecántur, divítias mi- sericordiæ tuæ benígnus effundás. Per Dóminum.

In I Nocturno, si dicendæ non sint de Scriptura occur- renti, Lectiones Fratres: De- bítores, de Communi pluri- morum Martyrum cum Re- sponsoriis de Communi unius Martyris.

In II Nocturno

Lectio iv

Landelinus, claris in Hibéria pa- réntibus natus, vi- tæ sanctioris desidério mitio sǽculi séptimi et pá- tria sponte discéssit, ut manéret in solitúdine. Per agráris provinciis multis, in Ortenávia, inculta tum et invia ac latrocíniis mul- tis dumtaxat famósa, súb- stitit, ubi prope rivulum, cui Undízio nomen est, tugúrium sibi constrúxit, in quo oratióni ac rerum divinárum contemplatióni vacans innócuam tranquil- lámque degit vitam.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodivit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum:
* Et dedit illi claritátem æternam. **V.** Descendit que cum illo in fóveam, et in vinculis non derelíquit eum. **Et.**

Lectio v

In hac erémo Landelínus iuxta Apóstoli verba, quæ sursum sunt sapiébat, non quæ super ter- ram: mórtuus enim erat, et vita illius abscondita cum Christo in Deo. Pax hæc brevi turbáta fuit: si- quidem beátus solitárius a quodam venatóre feras fortuito persequénte de- tectus fuit, qui sub vili hábitu latrónen delitéscere súspicans, convitiis pri- mo sanctum óbruit. Postrémo nec præcibus nec frontis modéstia, aut áni- mi patientia viri Dei com- móitus, homo ferox furóre péritus eúmdem pro inimíco deprecántem ímpia manu trucidávit.

R. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine,
* Et voluntáte labiòrum ejus non fraudásti eum.
V. Quóniam prævenisti

eum in benedictiōnibus dulcēdinis: posuisti in cāpītē ejus corōnam de lápide pretiōso. Et.

Lectio vi

Pretiōsa in conspēctū Dómini mors mártiris ubi primum pōpulis circumjacētibus innōtuit, pii fidēles ejus corpus reverēter terrae mandarunt. Sepulchrūm vero ejus tanta cēpīt frequentāri devotio, ut Widegérnus Argentinēnsis episcopus initio sāculi octāvī ibidem ecclēsiām fundáverit et cellam monachōrum instituerit, quā pōstea ab Etōne ejus successōre cum reliquiis beati Landelini ex antiquo loco in propinqua translata, multum aucta, latis dotata p̄ādiis et ex ipsius nōmine monastēriūm Ettoniānum dicta est. In loco autem, ubi sanctus occubuisse asseverātur, limpidissimi manant fontes, curāndis morbis pùblico testimoniō máxime salutāres.

R. Stola jucunditatis induit eum Dóminus: * Et corōnam pulchritudinis pōsuit super caput ejus. V. Cibāvit illum Dóminus pa-

ne vitæ et intellēctus; et aqua sapiētiæ salutari potavit illum. Et. Glória Patri. Et.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangēlii secūndum Matthāeūm

Lectio vii Cap. 16, 24-27

In illo tēmpore: Dixit Jesus discípulis suis: Si quis vult post me venire, abneget semetipsum, et tollat crucem suam, et sequātur me. Et réliquia.

Homilia sancti Augustini Episcopi

Sermo 96 de Script.

Drima hōminis pēditio fuit amorsui: si enim non amaret et Deum sibi prāpōneret, Deo esse semper subditus vellet; non autem converteretur ad negligētām voluntātem illius et ad faciētām voluntātem suam. Hoc enim amāre se, velle fācere voluntātem suam. Prāpone his voluntātem Dei disce amāre te, non amāndo te. Quid est: neglece? non prāsūmat de se, sentiat se hōminem et respiciat dictum prophēti-

cum: Maledictus omnis, qui spem suam ponit in hōmine. Subdūcat se sibi, sed non deōrsum verus: subdūcat se sibi, ut hēreat Deo. Quidquid boni habet, illi tribuat, a quo factus est: quidquid mali habet, ipse sibi fecit. Deus, quod in illo malum est, non fecit. Perdat quod fecit, qui inde dedit.

R. Coróna áurea super caput ejus, * Expresſa signo sanctitatis, glória honoris, et opus fortitudinis. V. Quóniam prāvenisti eum in benedictiōnibus dulcēdinis, posuisti in cāpītē ejus corōnam de lápide pretiōso. Expresſa.

Lectio viii

Quid est: tollat crucem suam? Ferat quidquid moléstum est; sic me sequātur. Cum enim cōperit me móribus et prācēptis meis sequi, multos habébit contradicōres, multos habébit prohibitōres, multos dissuasōres, et hoc de ipsis quasi comítibus Christi: cum Christo ambulabunt, qui cācos clamāre

prohibēbant. Sive ergo minas, sive blandimēnta, sive quāslibet prohibitiōnes, si sequi vis, in cruce verte, tōlera, porta; noli succūmbere. Vidēntur his verbis Dómini exhortāta martyria; si persecutiō est, nonne pro Christo debent cuncta contémni? Amātur mundus; sed prāponatūr a quo factus est mundus. Magnus est mundus; sed major est a quo factus est mundus. Pulcher est mundus; sed pūlchrior est a quo factus est mundus. Blāndus est mundus; sed suāvior est a quo factus est mundus. Malus est mundus; et bonus est a quo factus est mundus.

R. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nōmine sanguinem suum fudit: * Qui minas jūdicum non timuit, nec terrēnā dignitatis gloriām quāsivit, sed ad cālestia regna pervenit. V. Justum deduxit Dóminus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Qui. Glória Patri. Qui.

In Feriis Quatuor Temporum IX Lectio de Homilia Feria et fit ejus Com. in Laudibus; alias

Pro S. Thoma de Villanova:

Lectio ix

Thomas, in oppido Fontisplani Toletanae dicēseos in Hispānia natus, a bonis paréntibus ineúnte vita pietatē et singularem in páuperes misericordiam accépit, cujus toto vitæ suæ decursu præclára dedit exēmpla. Puer enim, ut nudos operíret, pròpriis véstibus non semel seípsum éxuit; adoléscens, post patris óbitum univérsam hereditatē egénis virginibus aléndis dicávit. Cum, theológiæ cursu confécto, divino instíngtu, Eremitarum sancti Augustíni institútum ampléxus esset, virtutibus ómnibus ornátus, caritatē præsértim erga páuperes et peccatóres excélluit, quos a vitiórum cœno educere satégit. Præcipue vero ejus misericordia elúxit, cum, ad regéndam Valentínam ecclésiam ex obdiéntia vocátus, vigilantíssimi pastórēs vices explévit et amplos ecclésiæ réditus in egéños dispérsit, ne léctulo quidem sibi relícto. Obdormivit in Dómino, sexto

Idis Septémbri, anno natus octo supra sexaginta. **T**e Deum.

Ad Laudes fit Com. S. Thomae de Villanova:

Ant. Eleemosynas illius enarrábit omnis ecclésia sanctórum.

V. Justum dedúxit.

Oratio Deus, qui, ut supra. 15*

Et post Commemorationem Feriæ in Quatuor Temporibus (præmissa in urbe Friburgensi) Commemoratione Octavie, ut supra 14*) fit Com. Ss. Mauriti et Socior. Mm.:

Ant. Vestri capilli cäptis omnes numerati sunt nolite timére: multis páseribus meliores estis vobis. **V.** Exsultábunt sancti.

Oratio

Annue, quæsumus omnipotens Deus: ut sanctorum Mártirum tuorum Mauriti et Sociorum ejus nos lætificet festiva solennitas; ut, quorum suffragiis nitimus, eorum natálitiis gloriémur. Per Dóminum nostrum.

In II Vesperis Com. sequentis (S. Lini Papæ et Mart.)

Ant. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis

impiorum non timuit: fundatus enim erat supra firmam petram.

V. Glória et honore.

Oratio

Deus, qui nos beati Lini Mártiris tui atque Pontificis annua solemnitate lætificas: concéde propitius; ut, cujus natalitia colimus, de ejusdem etiam protectione gaudéamus.

Deinde Com. S. Thomae de Villanova:

Ant. Dispérsit, dedit pauperibus: justitia ejus manet in sæculum sæculi.

V. Justum dedúxit.

Oratio Deus, qui beatum, ut supra. 15*

Postea (præmissa in urbe Friburgensi) Com. Octavæ, ut supra 14*) Com. S. Theclæ Virg. et Mart.:

Ant. Veni, sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in æternum.

V. Spécie tua.

Oratio

Da, quæsumus omnipotens Deus: ut, qui beatæ Theclæ Virginis et Mártiris tuæ natalitia colimus; et annua solemnitate lætémur, et tantæ fidei

proficiámus exémplo. Per Dóminum.

Die 24 Septembris
In urbe Friburgensi:

In Octava
Ss. Lamberti Episcopi
et Alexandri Mm.

Duplex majus

Antiphonæ et Psalmi ad omnes Horas et Versus Nocturnorum de occurrenti Hebdomadæ die, ut in Psalterio; reliqua ut in Festo præter Lectio[n]es, quæ in I Nocturno dicuntur de Scriptura occurrenti cum suis Responsoriis de Tempore, in II et III assignantur proprieæ.

Oratio

Da nobis, quæsumus Dómine, beatorum Mártirum tuorum Lamberti et Alexandri solemnitatibus gloriári: ut eorum semper et patrociniis sublevémur, et fidem cóngrua devotione sectémur. Per Dóminum.

Et fit Com. præcedentis (S. Lini Papæ et Mart.):

Ant. Qui vult venire post me, abneget semetipsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

V. Justus ut palma.

Oratio Deus, qui nos, ut supra.

Deinde Commemoratio B.
Mariæ Virg. de Mercede (du-
plex majus):

Ant. Sancta María, suc-
curre miseris, juva pusill-
ánimes, réfove flébiles,
ora pro pôpulo, intérveni
pro clero, intercéde pro
devôto femíneo sexu: sén-
tiant omnes tuum juvá-
men, quicúmque célébrant
tuam sanctam festivitá-
tem.

V. Dignáre me laudáre
te, Virgo sacráta. **R.** Da
mihi virtútem contra ho-
stes tuos.

Oratio

Deus, qui per gloriósissi-
mam Filií tui Ma-
trem ad liberándos Chri-
sti fidéles a potestáte pa-
ganórum nova Ecclésiam
tuam prole amplificáre di-
gnátus es: præsta, quâ-
sumus; ut, quam pie ve-
nerámur tanti óperis in-
stitutricem, ejus páriter
méritis et intercessióne a
peccátis ómnibus, et cap-
tivitaté dáemonis liberé-
mur. Per eúmdem Dómi-
num nostrum.

In II Nocturno Lectiones:
Sermo sancti Joánnes Chrysó-
stomi: Nemo est, qui nesciat,
ut in Communi plurim. Mm.
2 loco,

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii
secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 21, 9-10

In illo témpore: Dixit
Iesus discipulis suis:
Cum audiéritis prælia, ei
seditiones, nolite terreri;
opórtet primum hæc fieri,
sed nondum statim finiri.
Et reliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi

Sermo 14 Lib. 50 Homil.

Dominus noster Ie-
sus Christus tó-
stibus idest mar-
tíribus suis, pro humána
fragilitáte sollicitis, ne
forte eum confiténdo atque
moriéndo perírent, ma-
gnam securitátem dedit,
dicens: Capillus de cápite
vestro non períbit. Timet
ergo ne péreas, cuius ca-
pillus non períbit? Si
sic custodiúntur supérflua
tua, in quanta securitáte
est ánima tua? Non perit
capillus, qui cum tondé-
tur, non sentis; et perit
ánima, per quam sentis?
Sane multa dura eos pa-
súros esse prædixit, ut
prædicéndo fáceret para-

tiores, diceréntque illi:
Parátum cor meum.

R. Propter testaméntum
Dómini, et leges patérnas,
sancti Dei perstérunt in
amóre fraternitatis: * Quia
unus fuit semper spíritus
in eis, et una fides. **V.** Ec-
ce quam bonum et quam
pacíficum habitare fratres
in unum. Quia.

Lectio viii

Quid est: Parátum cor
meum; nisi, Parátam
volúntas mea? Parátam
ergo habent mártires vo-
luntátem in martyrio, sed
præparátur volúntas a Dó-
mino. Illis autem in ma-
lis duris atque ásporis fu-
turiis commémorans adjé-
cit: In patiéntia vestra
possidébitis ánimas ve-
ntris. In vestra patiéntia,
inquit: non enim esset pa-
tiéntia tua, si non ibi es-
set et volúntas tua. In
vestra patiéntia: sed un-
de vestra? Nostrum est,
quod a nobis habétur; no-
strum est, et quod nobis
donátur.

R. Sancti mei, qui in
carne pósiti, certámen ha-
buitis: * Mercédem la-
bóris ego reddam vobis.

V. Veníte, benedicti Pa-
tris mei, percipite re-
gnum. Mercédem. Gló-
ria Patri. Mercédem.

Pro B. Maria V. de Mercede:

Lectio ix

Quo témpore innúmeri
fidéles sub immáni
Saracenórum servítute,
cum perículo amitténdæ
salútis æternæ, infelíciter
detinebántur, beáta Vir-
go María, sancto Petro
Nolásco, beáto Raymún-
do de Peñafort et Jacóbó
Aragóniæ regi noctu ap-
párens, acceptíssimum si-
bi ac unigénto suo Fílio
fore dixit, si suum in ho-
nórem instituerétur ordo
religiosórum, quibus cu-
ra incúmberet captivos e
Turcárum tyránnide libe-
rándi. Quare, collátis in-
ter se consiliis et conse-
ntiéntibus ánimes, in ho-
nórem ejusdem Virginis
Matri ordinem institue-
re aggréssi sunt, sub in-
vocatióne sanctæ Mariæ
de Mercéde redemptio-
nis captivórum, sodálibus
quarto voto astrictis ma-
nendi in pignus sub pa-
ganórum potestáte, si pro
Christianórum liberatióne

opus esset. Quibus rex ipse arma sua régia in pectoré deférre concéssit, et a Gregório nono illud tam præcelléntis caritatis institutum confirmándum curávit. Ut autem tanti beneficij et institutionis débitæ Deo et Virgini Matri referántur grátiae, Sedes apostólica hanc peculiarem festivitatēm celebrari indúlsit.

Te Deum laudámus.

Ad Laudes fit Com. B. Mariæ Virg. de Mercede:

Ant. Beáta es, María, quæ credidisti: perficiéntur in te, quæ dicta sunt tibi a Dómino, alleluja.

V. Diffusa est.

Oratio Deus, qui per, ut supra. 20*

In II Vesperis Com. B. Mariæ Virg. de Mercede:

Ant. Beátam me dicent omnes generatiōnes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus.

V. Dignare me.

Oratio Deus, qui per, ut supra. 20*

¶ In Archidiœcesi Festum B. Mariæ Virg. de Mercede, ut in Breviario hac die.

Die 28 Septembri

S. Liobæ Virginis

D u p l e x

Oratio

Exaudi nos, Deus, salutáris noster: ut, sicut de beátæ Liobæ Virginis tuæ festivitaté gaudémus, ita piæ devotionis erudiámur afféctu. Per Dóminum nostrum.

Et fit Com. præcedentis (Cosmae et Damiani Mm.)

Ant. Gaudent in cælis animæ sanctórum, qui Christi vestigia sunt secuti: et quia pro ejus amore sanguinem suum fudérunt, ideo cum Christo exsultant sine fine.

V. Exsultábunt sancti.

Oratio

Dræsta, quæsumus omnípotens Deus: ut, qui sanctórum Mártirum tuorum Cosmae et Damiani natalitia cölimus, a cunctis malis imminéntibus, eorum intercessiōnibus liberémur.

Deinde Com. S. Wenceslai Ducis, Mart. (semiduplex):

Ant. Iste sanctus pro legi Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis im-

piórum non timuit: fundatus enim erat supra firmam petram.

V. Glória et honóre.

Oratio

Deus, qui beátum Wencesláum per martyrii palmam a terréno principatu ad cælestem gloriā transtulisti: ejus præcibus nos ab omni adversitatē custodi; et ejusdem tribue gaudere consortio. Per Dóminum.

In II Nocturno

Lectio iv

Lioba, sancti Bonifati Episcopi et Mártiris Germanorum Apóstoli consanguinea, in Anglia paréntibus ætate jam provéctis nata, Tettæ insignis sanctimónia virginis educánda ac divinis stúdiis imbuénda tráditur. Eo tempore, quo cælestis vitæ stúdiis

Lioba in monastério Wimburensi in Anglia flóruit, sanctus Bonifátius, in Germânia fidem Christi felicissimo cum evéntu prædicans, legátos cum epistolis diréxit in pátriā ad Tettam Abbatis-

sam déprecans, ut ad auxilium legatiōnis a Sede apostólica sibi injunctæ, transmísteret hanc Liobam virginem, fama sanctitatis, doctrinæ et virtutum per longinqua terrárum spátia celebrátam; quam cum advenisset, vir Dei summa cum veneratiōne suscépit, ac spiritálem virginum matrem esse degrévit; quapropter illam monastérii in loco, qui vocátur Episcópium ad Tüberam, a se erécti Abbatissam constituit, ubi non parvus ancillarum Dei númerus colléctus est, quæ ad exemplar beátæ magistræ cælestis disciplinæ stúdiis instituebántur.

R. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: * Et deducet te mirabiliter dexter tua. **V.** Spécie tua et pulchritudine tua inténde, próspera procéde, et regna. **Et.**

Lectio v

Erat Lioba magnárum virtutum fémina, quæ omni fervore conténdit, ut semetipsam Deo irreprehensibilem exhibéret, et cunctis sibi obtemperán-

tibus in verbo et conversatione forma salutis exsistet. Omnibus sine personarum acceptione se affabilem ac benivolam exhibuit. Erat aspectu angelica, sermone jucunda, ingenio clara, consilio prouida, spe patientissima, caritate profusa. Et cum laetam semper faciem praeferret, numquam hilaritate nimia resoluta est in risum. Cibos autem et potum, cum aliis summa humanitate exhiberet, ipsa parcissime sumpsit. Lectioni sacrae tanta diligenter incubuit, ut nisi orationi vacaret, aut alimento vel somno corpuscum reficeret, numquam divina pagina de manibus ejus abscederet. Pluribus miraculis dominus ancillæ suæ sanctitatem vouluit esse testatam; nam monialis virginis diri crimini accusatae innocentiem sancta Lioba prodigiose manifestari a Deo impetrat, extinguit incendium, sedat tempestatem invocatione sanctissimæ Dei Genitricis, coenobii sui monacham haemorrhoidali morbo labo-

rantem et morti jam proximam sanat.

R. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus, oleo laetitiae. **V.** Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. Propterea.

Lectio vi

Beatæ autem virgo Lioba non terram hereditare cùpiens sed cælum, ad finem christianæ perfectionis ferventissime tendebat. Quare disseminabatur de ea semper et ubique fama laudabilis, et odore sanctitatis ac sapientiae cunctorum in se traxit amorem. Erat enim omnibus, qui eam novarent, et ipsis quoque regibus honorabilis. Nam Pipinus rex Francorum et filii ejus omni eam veneratione coluerunt; ac principue Cærolus, qui religiosam Dei virginem ad se frequenter invitata magnam cum reverentia suscepit et dignis muneribus honoravit. Sic et regina Hildegardis puro eam venerabatur affectu volente, ut assidue secum ma-

naret; sed Lioba ut veneni poculum palatinum detestabatur tumultum.

Et quia erat in Scripturis eruditissima atque in conilio prudentissima, nonnumquam et ipsi Episcopi verbum vitae cum ea considerabant et instituta ecclesiastica saepe tractabant. Tandem beata Lioba, cum plurimas animas sanctitatis sue exemplis Dómino lucrata in omniterme Germânia signorum gloria et doctrinæ fama coruscaret, accépto corporis et Sanguinis Christi viatico, in pace quietivit quarto Kalendas Octòbris, anno salutis septuagésimo nono. Corpus vero illius honorifice ad Fuldense coenobium translatum, in Ecclésia sancti Episcopi et Martyris Bonifatii dignis cum laudibus tumulatum, ibidem miraculis cláruit.

R. Afferentur Regi virginis post eam, proximæ ejus * Afferentur tibi in letitia et exultatione. **V.** Spécie tua et pulchritudine tua intende, pròspere procede, et regna. **Affe-**

réntur tibi. Glória Patri. Afferentur tibi.

In III Nocturno Lectiones de Homilia in Evangel. Simile erit, ut in Communi Virg. 1 loco.

Pro S. Wenceslao:

Lectio ix

Wenceslaus, Bohemiæ dux, Wratislao patre christiano, Drahomíra matre gentili natus, ab ávia Ludmilla fémina sanctissima pie educatus, omni virtutum génere insignis, summo studio virginitatem per omnem vitam servavit illibatam. Mater, per nefáriam Ludmíllæ necem regni administrationem assecuta, ímpie cum juniore filio Boleslao vivens, concitatavit in se prócerum indignationem; quare ímpii regiminis pertäsi, utriusque excusso jugo, Wenceslauum in urbe Pragensi regem salutarunt. Qui regnum pietate magis, quam império gubernavit, in egénis et afflictis sublevandis solers et assíduus. Summa religione sacerdotes veneratus, suis ipse manibus triticum serébat et

vinum exprimébat, in Missæ sacrificio adhibénda. Cum vero ab imperatóre régiis insignibus décoratus fuisset, ab ímpio fratre, matris suásu, orans in ecclésia interféctus est. Sanguis ejus per parietes aspérsum adhuc conspíciatur.

Te Deum laudámus.

Ad Laudes fit Com. S. Wenceslai:

Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam atérnam custódit eam.

V. Justus ut palma.

Oratio Deus, qui, ut supra. 23*

Vesperæ de sequenti (Dedicatione S. Michaelis Archangeli), Com. præcedentis tantum:

Ant. Veni, sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

V. Diffusa est.

Oratio Exáudi nos, ut supra. 22*

FESTA OCTOBRIS

Die 15 Octobris

In Ecclesiis Cathedrali et non consecratis:

S. Teresiæ Virginis

Duplex

Ut in Breviario hac die Vesperæ a Capitulo de sequenti, Com. præcedentis, ut infra. 28*

Eadem die 15 Octobris

In Ecclesiis consecratis:

In Dedicatione propriae Ecclesiae

Duplex I classis cum Octava communis

Omnia de Communi Dedicationis Ecclesiae.

Ad Laudes tantum fit Com. S. Teresiæ Virg.:

Ant. Símile est regnum cælórūm hómini negotiatori quærénti bonas margaritas: invénta una pretiosa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

V. Diffusa est.

Oratio

Exáudi nos, Deus salutis noster: ut, siue de beatæ Teresiæ Virginis tuæ festivitatē gaudentis; ita cælestis ejus doc-

trinæ pábulo nutriámur, et piæ devotionis erudiámur affectu. Per Dóminum nostrum.

In II Vesperis Com. sequentis (S. Galli Abbatis):

Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

V. Amávit eum.

Oratio Intercéssio, ut infra.

In Ecclesiis consecratis:

Pro Commemoratione Octavæ

In I Vesperis

Ant. Sanctificávit Dóminus tabernáculum suum: quia hæc est domus Dei, in qua invocábitur nomen ejus, de quo scriptum est: Et erit nomen meum ibi, dicit Dóminus.

V. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta.

R. Bene fundáta est supra firmam petram.

Oratio

Deus, qui nobis per singulos annos hujus sancti templi tui consecrationis réparas diem, et sacris semper mystériis re-

præsentas incólumes: exaudi preces populi tui, et præsta; ut, quisquis hoc templum beneficia petiturus ingréditur, cuncta se impetrásse lætetur. Per Dóminum.

Ad Laudes

Ant. Zachæe, festinans descénde, quia hodie in domo tua opórtet me manere: at ille festinans descendit, et suscépit illum gaudens in domum suam. Hodie huic dómui salus a Deo facta est, alleluja.

V. Hæc est domus Dómini firmiter ædificata.

R. Bene fundáta est supra firmam petram.

In II Vesperis

Ant. O quam metuendus est locus iste: vere non est hic aliud, nisi dominus Dei, et porta cæli.

V. Domum tuam, Dómine, decet sanctitudo. **R**. In longitudinem diérum.

Die 16 Octobris

S. Galli Abbatis

Duplex

Oratio

Intercéssio nos, quæsumus Dómine, beati

Galli Abbátis comméndet: ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

In Ecclesiis Cathedrali et non consecratis fit Com. S. Tere-
siæ Virg.:

Ant. Veni, sponsa Chri-
sti, áccipe corónam, quam
tibi Dóminus præparávit
in ætérnum.

V. Diffusa est.

Oratio Exáudi nos, ut
supra. 26*

In II Nocturno

Lectio iv

Gallus Abbas nobí-
libus apud Sco-
tos natálibus or-
tus, in Hibérria in móna-
stério Benchor adolecén-
tulus vitam páuperum cum
elegísset, humilitati et ob-
ediéntiæ perfectæque sub-
jectiōni semper stúduit.
Deinde vero cum non mo-
rum tantum, sed et ingénii
laude ac sanctarum Scrip-
turárum scíentia usúque
apríme floréret, sacérdos
Dei unctus, prædicándi
Evangélii causa abbátem
Columbánum secútus in
Británniam indeque Gál-
liam trajécit, ubi Sigeberti

regis voluntáte Luxovién-
sem solitúdinem dum in-
côleret, ad Christi fidem
complúres, multos étiam
ad monásticæ vitæ insti-
tuta permóvit. Sed cum
regis Theodorici concu-
binátum redargüere Co-
lumbánus abbas non de-
sisteret, Brunichíldis re-
ginae instinctu Luxóvio
pulsus, accépta a Theo-
debérto Austrasianórum
rege potestáte, in Alamá-
nia ad lacum Turicínum
primum, deinde vero apud
Brigántium óppidum, re-
conciliato sanctæ Auréliae
templo, consédit.

R. Honéstum fecit illum
Dóminus, et custodivit
eum ab inimícis, et a se-
ductóribus tutávit illum.
Et dedit illi claritatem
ætérnam. **V.** Justum de-
dúxit Dóminus per vias
rectas, et osténdit illi re-
gnum Dei. **Et.**

Lectio v

Verum quóniam Gallu-
s idololatriæ scelus ubi-
que convellébat, fana aé-
simulácrorum dissipábat, gen-
tilium ódia concítavít. Qui-
bus étiam cedéndum ra-
tus Columbánum, in Itali-

am ipse ad Agilúlpum
Longobardórum regem
proféctus, Gallum fébri-
bus deténtum una cum
Magnoaldo et Theodóro
mónachis in Alamánnia
reliquit. Gallus vero sex-
agésimum quintum círci-
ter annum agens mox ut
conváluit, erénum cum
jam dictis discípulis in-
gréssus, tridiuano eam je-
júnio, oratiōnibus ac lá-
crimis consecrávit, et mo-
nastérium cóndidit. In quo
plures fratres monásticis
disciplinis divinartíumque
Scripturárum intelligéntia
imbuit, gentes circumpó-
sitae Iesu Christi fidem
sectári dócuit. Corpus su-
um inédia, frígore, cilicio
dénique et caténa castigá-
vit, ita secréto ut de ca-
téna ejus área ciliciové,
quibus ad hujusmodi ex-
ercitia utebátur, nec dis-
cipuli ejus, dum vivéret,
rescírent. Fridibúrgam
Alamánniæ ducis filiam,
Sigeberti regis sponsam,
a sævíssimo dæmónio cum
liberásset, ducis opulen-
tissima dona ómnia com-
mínuit, et apud Arbónam
in páuperes erogávit. Epi-
scopátum Constantién-

sem, Abbatiam Luxovién-
sem suscípere recusávit.
Columbánum in Itália vi-
tae múnere sanctissime
perfúnctum, per visiōnem
in Alamánnia præcognó-
vit.

R. Amávit eum Dómi-
nus, et ornávit eum: sto-
lam glóriæ induit eum, *
Et ad portas paradísi co-
ronávit eum. **V.** Induit
eum Dóminus lorícam fi-
dei, et ornávit eum. **Et.**

Lectio vi

Dénique cum pópolos
multos ab idólórum
cultura avocásset, ipsóque
die sancti Michaélis Arch-
ángeli apud Arbónam post
Missárum solémnia Evan-
gélium prædicásset, febre
in jam dicto óppido íte-
rum corréptus, circa an-
num Dómini sexcentési-
num quadragésimum sex-
tum, Theodóri Papæ pri-
mi quartum, ætátis suæ
anno nonagésimo quinto,
die vero décimo séptimo
ante Kaléndas Novémbri
inter discípulórum manus
exspirávit. Sed cum illic
nullo modo potuisset hu-
mári, indomítórum equó-
rum ductu, ardéntibus con-

tinuo ad fere trum céreis, in sacram erénum per látus, in oratório suo Joánnis episcopi Constan tiénis, sui olim discípuli, fratrúmque mánibus se púltus, miráculis cláruit.

R. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. **V.** Iste est, qui contémptis vitam mundi, et pervénit ad cælestia regna. **Q**uia. Glória Patri. **Q**uia.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 19, 27-29

In illo tempore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos reliquimus ómnia, et secuti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilia sancti Petri Damiáni

Sermo de S. Benedicto

Quid ait: Ecce nos reliquimus ómnia, et secuti sumus te? Solémne verbum, magna promissio, opus

sanctum dignum benedicti, relínquere ómnia et sequi Christum. Hæc sunt verba voluntáriæ persua soriá paupertátis, quæ monastéria genuérunt, quæ claustra mónachis, anchorétis silvas copiósius replevérunt. Hæc enim sunt, de quibus psallit ecclésia: Propter verba labiorum tuórum ego custodívi vias duras, perceptúra réquiem pro labore, pro paupertáte divitias, pro tribulatióne mercédem.

R. Iste est, qui ante Dónum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populi rum. **V.** Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, abstinentis se ab omni opere malo, et pémanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio viii

Ecce, inquit, nos reliqui mus ómnia, non solum facultátes mundi, sed et ánni quoque cupiditátes. Neque enim reliquit ómnia, qui retinuit vel se ipsum; immo vero

nihil prodest, sine seípsò vètera reliquísse: quandoquidem nullum aliud onus est grávius hómini quam homo ipse. Quis enim tyránnus crudélior, quæ sàevior potéstas hómini, quam hóminis ipsius volúntas? Numquam sub ea requiéscere, numquam sedére licet: et quo amplius te ad obediendum sibi nóverit fatigári, eo magis urget, instigat et ónerat pietatis imme mor, misericordiam nésciens.

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum sumum, quando revertátur a nuptiis. **V.** Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester venturus sit. **E**t. Glória Patri. **E**t.

Lectio ix

Hoc enim próprium præpria volúntas habet, ut quo obédiens obediénter fúerit sibi, eo amplius cum crudelióribus vínculis internéctat. Sola diligítur, cum sola digna sit odio, principium iniquitatis, mortis infúsio, de-

strúctio magna virtútum. Veníte ergo, qui laborátis et oneráti estis, ad ónerum levatórem, et ei voce et ópere respondéte: Ecce nos reliquimus ómnia, et secuti sumus te.

Te Deum laudámus.

In Ecclesiis consecratis fit Com. Octavæ, ut supra. 27*

Die 20 Octobris

*S. Wendelini Abbatis

D u p l e x

Oratio

I ntercéssio nos, quás esumus Dómine, beáti Wendelíni Abbatis coméndet: ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocinio assequámur. Per Dóminum.

Et fit Com. præcedentis (S. Petri de Alcantara Conf.):

Ant. Hic vir despiciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cælo condidit ore, manu.

V. Justum dedúxit.

Oratio

D eus, qui beatum Petrum Confessorem tuum admirabilis poenitentiae et altissimæ contemplationis múnere illustráre

dignatus es: da nobis, quæsumus; ut ejus suffragantibus meritis, carne mortificati, facilius cælestia capiamus.

Deinde Com. S. Joannis Cantii Conf. (duplex):

Ant. Euge, serve bone et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constitutam, intra in gaudium Domini tui.

V. Os justi.

Oratio

Da, quæsumus omnipo-tens Deus: ut, sancti Joannis Confessoris exemplo in scientia Sanctorum proficientes, atque aliis misericordiam exhibentes, ejus meritis indulgentiam apud te consequamur. Per Dominum.

Postea in Ecclesiis consecratis Commemoratio Octavæ, ut supra. 27*

In II Nocturno

Lectio iv

Wendelinus (qui et Wendalinus) na-tione Scotus et regia (ut ferunt) origine procreatus, cum humilitatem christianam in abjecta vita natalium splen-

dori præferret, patris di-gréssus solo ad illam Trevirorum regionem pervenit, quam nunc sancti Wendelini (ut ab illo nun-cupatur) oppidum tenet ubi sese viro nobili in servitutem ultimam sub ulci addixit, in qua cultui divino sacræque religionis exercitiis inter per vigilia, inediāmque et assiduas noctu diuque productas obsecrationes, magna sanctitatis fama vacavit, cum omne, quod a labore suppetebat otium, ad Dei laudes precandique studium converteret.

R. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi caritatem æternam. **V.** Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. **Et.**

Lectio v

Verum postremo perfectioris vitae sub aliorum disciplina transigendæ amore inflammatus in Tholoyense coenobium concéssit, ubi latiore nactus in aliorum consol-

tio et sub aliorum império humilitatis exercenda campum, quæ seorsim meditatus erat abjectiōnis exempla, in societate aliorum usu exercitioque confirmavit. In superioribus Dei personam auctoritatemque reveritus, mandata imperantium ceu divinam voluntatem amplectebatur; aequalibus ad omnina caritatis officia promptissimus; nulli non demissive inserviens præterquam corpori proprio, quod insigni abstinentia macerabat.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriae induit eum, * Et ad portas paradisi cononavit eum. **V.** Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. **Et.**

Lectio vi

His aliisque virtutum exercitiis ad mortem usque deditus, Abbatis munere monastrio invitatus præficitur, in quo non domesticis tantum, verum et externis insigni sanctitatis opinione venerandus apparuit. Quo factum est, ut postquam duodecimo

Kalendas Novembbris vivis sublatus est, in ejus memoriā et honorem oppidum, hodiendum suo nomine insignitum, cum illustri Basilica eo loco exstrueretur, quo corpus Sancti Nonis Julli translatum est. Quod insigni olimmiraculorum frequētia, et populi undequaque religiōnis grātia eodem confluētis multitudine celebratum fuit.

R. Iste homo perfecit omnia quæ locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrēdere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus géntibus. **V.** Iste est, qui contémptit vitam mundi, et pervenit ad cælestia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum

Lectio vii Cap. 19, 27-29

In illo tempore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos reliquimus omnia, et secuti sumus te: quid ergo erit nobis? Et reliqua.

Homilia sancti Bedæ Venerabilis Presbýteri

Homilia in natali S. Benedicti

Duo sunt órdines electórum in iudicio futúri: unus judicántium cum Dómino, de quibus hoc loco mémorat, qui reliquérunt ómnia et secútunt sunt illum: alius judicandórum a Dómino, qui non quidem ómnia sua páriter reliquérunt, sed de his tamen quæ habébant, quotidiana dare eleemosynas Christi paupéribus curábant; unde et auditúri sunt in iudicio: Veníte, benedicti Patris mei, possidéte præparátum vobis regnum a constitutióne mundi. Esurívi enim, et dedistis mihi manducáre: siti vi, et dedistis mihi biberé.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operá tus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: *Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. **V.** Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pémanens in innocéntia sua. **Ipse.**

Lectio viii
Sed et reprobórum duos ibi futuros órdines Dómino narrante compemus: unum eórum, qui fidei christiánæ mystérii initiati, ópera fidei exercére contémunt, quibus in iudicio testátur: Dicédite a me maledicti in ignem æternum, qui preparátus est diábolo et angelis ejus: esurívi enim, et non dedistis mihi manducáre. Alterum eórum, qui fidem et mystéria Christi vel numquam suscepére, vel suscéptam per apostásiam deseruérē, de quibus dicit: Qui autem non credit, jam iudicátus est; quia non credit in nomine unigéniti Filii Del.

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in máni bus vestris: * Ei vos símiles homínibus expectántibus dómum nóstrum, quando revertá tur in nuptiis. **V.** Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester venturus sit.

Et. Glória Patri. Et.

Pro S. Joanne Canticum

Lectio ix
Joánnes, in oppido Kęty Cracoviensis dio-

césis, a quo Cántii cognómen duxit, Stanisláo et Anna, piis et honéstis parentibus, natus, morum suavitáte et innocéntia, ab ipsa infántia spem fecit maximæ virtutis. Sacérdos factus, studium auxit christiánæ perfectiōnis. Illusiónem parochiam annis aliquot egrégie administrávit. Quidquid témporis a stúdio supérerat, partim saluti proximórum, sacris præsértim conciōnibus, curándæ, partim oratiōni dabant. Quater ad Apostolórum límina, pedes et viaria onústus sárca, venit, tum ut Sedi apostólicam honoráret, tum, ut sui (sic enim ajebat) purgatórii poenas, expósa illuc quotidie peccatórum vénia, redímeret. Virginálem pudicitiam vigilantíssime custodívit, et ante óbitum, per annos tríinta círciter et quinque, ab esu carnium abstinuit. Pridie nativitatis Christi volávit in cælum. A Cleménte Papa décimo tertio fanti Sanctórum adscríputum, inter primários Polónie ac Lithuaniae patrónos collitur. **Te Deum.**

Ad Laudes fit Com. S. Joannis Cantii:

Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

V. Amávit eum.

Oratio Da, quæsumus, ut supra. 32*

Deinde in Ecclesiis consecratis Com. Octavæ, ut supra. 27*

In II Vesperis

In Ecclesiis Cathedrali et non consecratis Com. sequentis (S. Hilarionis Abbatis):

Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

V. Amávit eum.

Oratio

Deus, qui nos beáti Hilarionis Abbatis annua solemnitate lætificas: concéde propitius; ut, cuius natalitia colimus, etiam actiones imitémur.

Deinde Com. S. Joannis Cantii:

Ant. Euge, **V.** Os justi, **Oratio Da, quæsumus, ut supra. 32***

Postea Com. Ss. Ursulæ et Sociarum Vv. et Mm.:

Ant. Prudéntes Virgines, aptate vestras lámpa-

des: ecce sponsus venit,
exite obviam ei.

V. Adducéntur Regi Vírgines post eam. **R.** Próximæ ejus afferéntur tibi.

Oratio

Da nobis, quæsumus Dómine, Deus noster, sanctárum Vírginum et Mártyrum tuárum Ursulæ et Sociárum ejus palmas incessábili devotione venerári: ut, quas dignamente non possumus celebrare, humilibus saltem frequentémus obséquii. Per Dóminum.

In Ecclesiis consecratis Com. sequentis diei infra Octavam (Ant. et **v. e I** Vesperis) ut supra. 27*

Deinde Com. S. Joannis Cantii:

Ant. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constituam, intra in gáudium Dómini tui.

V. Amávit eum.

Oratio Da, quæsumus, ut supra. 32*

Postea Com. S. Hilarionis Abbatis:

Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit

domum suam supra petram.

V. Os justi.
Oratio Deus, qui nos, ut supra. 35*

Denique Ss. Ursulæ et Socium Vv. et Mm., ut supra. 35*

Die 21 Octobris
De VII die infra Octav.
Dedicationis
propriae Ecclesiae

Semiduplex

J Omnia de Psalterio et Communi, juxta Rubricas.

Pro S. Hilarione:

Lectio ix

Hilárion, ortus Tabátha in Palæstína ex parentibus infidélibus, Alexander missus studiorum causa, ibi morum et in génii laude flóruit: ac Jesu Christi suscépta religióne, in fide et caritaté mirabiliter profécit. Frequens enim erat in ecclesia, assiduus in jejúnio et oratione: omnes voluptatum illécebras et terrenarum rerum cupidítates contemnébat. Cum autem Antonii nomen in Ægypto celeberrimum esset, ejus videnti stúdio in solitúdi-

nem conténdit: apud quem duóbus ménsibus omnem ejus vitæ rationem dicit. Domum: réversus, mórtuis paréntibus, facultátes suas paupéribus dilargitus est: necdum quintum décimum annum egréssus, rédiit in solitúdinem, ubi, exstrúcta exigua casa, quæ vix ipsum cárperet, humili cubábat. Nec vero saccum, quo semel amictus est, umquam aut lavit, aut mutávit, cum supervacáneum esse díceret, mundírias in cilicio quærere. In sanctárum literárum lectiōne et meditatione multus erat. Pauca fícus et succum herbarum ad victum adhibébat; nec illis ante solis occásum vescebátur. Contínentia et humilitáte fuit incredibili. Quibus aliisque virtútibus várías horribilésque tentatiōnes diaboli superávit, et innumerábiles dæmones in multis orbis terræ pártibus ex hóminum corpóribus ejécit. Qui octogésimum annum agens, multis ædificatis monastériis, et clarus miráculis, in morbum incidit: cujus vi cum ex-

trimo pene spíritu conflictarétur, dicébat: Egrédere, quid times? egrédere, áнима mea, quid dúbitas? septuaginta prope annis servísti Christo, et mortem times? Quibus in verbis spíritum exhalávit.

Te Deum laudámus.

Ad Laudes fit Com. S. Hilarionis:

Ant. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constituam, intra in gáudium Dómini tui.

V. Justum dedúxit.

Oratio

Intercéssio nos, quæsumus Dómine, beáti Hilarionis Abbátis comméndet: ut, quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur.

Deinde Com. Ss. Ursulæ et Soc., ut supra. 35*

Vesperæ de sequenti.

J In Ecclesiis Cathedrali et non consecratis S. Hilarionis Abbatis simplex, ut in Brevario.

**Die 22 Octobris
In Octava Dedicacionis
propriæ Ecclesiae**

Duplex majus

Omnia de Psalterio et Communi, juxta Rubricas.

¶ Quando dies Octava occurrerit in Dominica, Sabbato in I Vesperis Dominicæ, Commemoratio Octavæ facienda est per Ant. et ¶. e II Vesperis.

¶ Pro utentibus Breviario antiquo Lecturees III Nocturni e Feria IV infra Octavam.

¶ In Eccles. Cathedrali et non consecratis hac die agitur de Feria currenti.

FESTA NOVEMBRIS

Die 3 Novembbris

**S. Pirmini
Episcopi et Confessoris**

Duplex

Quodsi hoc Festum occurrit in Feria secunda, de eo nihil fit, quia celebratur Commemoratio Omnis Fidelium Defunctorum.

Oratio

Deus, qui in corde sancti Pirminii Confessoris tui atque Pontificis ignem tui amoris accendisti: da, ut eodem caritatis ardore

ab omni labo peccati mundetur. Per Dominum.

Et fit Com. Octavæ Omnitum Sanctorum:

Ant. Angeli, Archangeli, Throni et Dominationes, Principatus et Potestates, Virtutes celorum, Cherubim atque Seraphim, Patriarchæ et Prophetæ, sancti legis Doctores, Apostoli, omnes Christi Martyres, sancti Confessores, Virgines Domini, Anachoritæ, Sanctique omnes, intercede pro nobis.

**V. Lætamini in Domino,
Oratio**

Omnipotens sempiterne Deus, qui nos omnium Sanctorum tuorum merita sub una tribuisti celebritate venerari: quæsumus ut desideratam nobis tuae propitiatiæ abundântiam, multiplicatis intercessoribus largiaris. Per Dominum nostrum.

In II Nocturno

Lectio iv

De patria, ortu et juvenili ætate sancti Pirminii nihil omnino noscimus. Pro certo

vero scimus sanctum virum a Deo suscitatum fuisse ad instaurandam in plurimis monastériis colapsam disciplinam, novaque coenobia tuenda promovendaque evangelicæ perfectionis gratia instituenda. Episcopali uncione insignitus, a nobili quadam viro ad veram fidem propagandam prope Rhenum vocatus, primo limina Apostolorum peditit, ut a Summo Pontifice ad regionis illius populos mitteretur. Roma regressus Galliae episcopos in synodus tunc congregatos adiit, ipsis obtentam verbi divini prædicandi potestatem nuntiaturus, et ab eis etiam in eorum diocesibus fidem et sanctitatem verbo suo promovendi licentiam impetratus. A quibus benignissime exceptus, Helvetiam profectus est, ibique sicut et in Suevia, Bavaria, Franconia et Palatinatu verbum Dei cum maximo successu nuntiavit, multoque non solum ad fidem sed ad sanctitatem, sed ad arctam quidem perfectio- nis evangelicæ exercita-

tionem perdixit. Ideo favente semper nobili viro, qui eum vocaverat, insigne in insula Augia prope Constantiam in finibus Sueviae cenobium condidit, quod deinde Dives-Augia fuit vocatum.

R. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei. **V.** Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocebit ei. **Manus.**

Lectio v

A Theobaldo Sueviae duce propter amicitiam Cároli Martelli Francorum Príncipis, qua gaudébat, cenobio suo pulsus, sibi in gubernio monastérii sanctum et sapiéntem Heddónem, qui póstea ad pontificiam sedem Argentinensem fuit evictus, suffécit et in Alsatiā profectus est. Ibi ab Eberhárdō, Adalberti Alsatiæ ducis filio, ad quem usque Pirminii fama pervenerat, vocatus ipso suadente in dominis ejus aliud illustre Murbacense cenobium fundávit, quod póstea Eberhárdus liberis ornatibus propriis suis bo-

nis, consentientibus uxore
Emeltrude et fratre Luitfrido Alsatiæ duce, dicitavit.

R. Pösui adjutórium super poténtem, et exaltávi électum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei. **V.** Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. **Manus.**

Lectio vi

Igne divinæ caritatis consúmptus, gloriæ Dei et evangélicæ perfectiónis stúdio elátus, nullam sibi dabat réquiem. Transácto in abbatia Murbacénsi anno uno, in sui locum monastério præfécit Románum, et abbatias diocesis Argentinensis multásque alias longe latéque refor-mávit, nullis médiis usus nisi jejuniis aliisque carnis castigatióibus, oratione, lácrimis et caritatis misericordiásque suávi unctiōne. Multa in Gália, Germánia, Helvétia nova coenóbia eréxit, inter quæ emíniuit monastérium Hornbacénsē in diocesi Meténsi, in quod sé-nio et labóribus fractus dénum secéssit. Ibi in-

nocens simul ac pénitentie obdormívit in Dómino, tertio Nonas Novembris circa annum post Christum natum septingentésimum quinquagésimum quartum.

R. Iste est, qui ante Domum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccatis omnium populorum. **V.** Iste est, qui contémptit vitam mundi, et pervenit ad cælestia regna. **Ipse.** Glória Patri. **Ipse.**

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secundum Mattháeum

Lectio vii Cap. 19, 27-29

In illo tempore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos reliquimus omnia, et secuti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilia sancti Bernárdi Abbatis

Decl. de Evang. hujus verbis

Arbitror verba lectiōnis hujus ea esse, de quibus ad immortalem Sponsum a finibus terræ clamat Ecclesia: Propter verba la-

biórum tuórum ego custodívi vias duras. Hæc nempe sunt verba, quæ contémptum mundi in universo mundo et voluntariam persuasare homínibus paupertátem. Hæc sunt, quæ mónachis claustra replent, déserta anchorétis. Hæc, inquam, sunt verba, quæ Aegyptum spóliant et óptima quæque ejus vasa diripiunt. Hic sermo vivus et efficax, convértens áimas felici emulatiōne sanctitatis et veritatis promissiōne fideli.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronávit eum. **V.** Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. **Et.**

Lectio ix

Plus enim concupiscéntia mundi quam substántia nocet. Et hæc fugiendárum causa divitiarum præcipua est, quod aut vix aut numquam sine amore véleant possidéri. Limosa siquidem et glutinosa nimis non modo extérior, verum étiam intérior substántia nostra videtur, et facile cor humánum omnibus, quæ frequentat, adhæret. Age er-

go qui relínquere univérsa dispónis, te quoque inter relinquénda numeráre meménto. Immo vero máxime et principáliter ábnega temetípsum, si déliberas sequi eum, qui exinanívit propter te semetípsum. Pone gravíssimam sárcinam, pone asináriam molam, terrénam molem; pone illa quinque non hóminum plane juga, sed boum, quæ tibi insipiénter emísti. Alióqui sequi spousum et venire ad núptias spirituáles, quinária hac pressus et oppréssus córporis sensualitaté, non póteris; sed et si novíssime vénéreris et pulsáveris, mímine profecto aperiétur tibi, sed respondébitur de intus, quod non sit de bobus et ásinis ceterisque juméntis insipiéntibus cura Deo.

Te Deum laudámus.

Ad Laudes fit Com. Octavæ Omníum Sanctorum:

Ant. Te gloriósus Apostólorum chorus, te Prophetarum laudábilis númerus, te Mártirum candidátus laudat exércitus, te omnes Sancti et électi voce confiténtur unáni-

mes, beáta Trinitas, unus Deus.

V. Exsultábunt sancti.

Oratio

Omnipotens sempitérne Deus, qui nos ómnium Sanctórum tuórum mérita sub una tribuísti celebritáte venerári: quæsumus; ut desiderátam nobis tue propitiatiónis abundántiam, multiplicátis intercessóribus largiáris. Per Dóminus nostrum.

Vesperae a Capitulo de sequenti (S. Carolo Borromæo Ep. et Conf.), Com. præcedentis:

Ant. Amávit eum Dóminus, et ornávit cum: stolam glóriæ induit eum, et ad portas paradisi corónavit eum.

V. Justum dedúxit.

Oratio Deus, qui, ut supra. 38*

Deinde Com. Octavæ Omníum Sanctorum:

Ant. O quam gloriósum est regnum in quo cum Christo gaudent omnes Sancti, amícti stolis albis sequúntur Agnum quocumque ierit.

V. Exsultábunt sancti.

Oratio Omnipotens, ut supra.

Die 5 Novembris adi
Sacrarum Reliquiarum
quæ in Ecclesiis Diœcesis
asservantur.

Duplex majus

Capitula, Hymni et reliqua, quæ de Psalterio. Feriae non sunt sumenda, dicuntur de Communi plurimorum Martyrum, præter sequentia.

Oratio

Auge in nobis, Dómine, resurrectiōnis fidem, qui in Sanctórum tuórum reliquiis mirabília operáris: et fac nos immortális glóriæ participes, cujus in eórum cinéribus pignora venerámur. Per Dóminum nostrum.

Et fit Commemoratio præcedentis (S. Caroli):

Ant. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, et ad portas paradisi corónavit eum.

V. Justum dedúxit.

ejus intercéssio in tuo semper fáciat amóre fer-véntes.

Deinde Commemoratio Octavæ Omníum Sanctorum:

Ant. O quam gloriósum est regnum in quo cum Christo gaudent omnes Sancti, amícti stolis albis sequúntur Agnum quocumque ierit.

V. Exsultábunt.

Oratio

Omnipotens sempitérne Deus, qui nos ómnium Sanctórum tuórum mérita sub una tribuísti celebritáte venerári: quæsumus; ut desiderátam nobis tuæ propitiatiónis abundántiam, multiplicátis intercessóribus largiáris. Per Dóminum.

In I Nocturno Lectio de Scriptura occurrenti cum suis Responsoriis de Tempore.

In II Nocturno

Ex Tractátu sancti Joán-nis Damascéni de fide or-thodoxa

Lectio iv

Liber 4, cap. 15

hristus Dóminus
Sanctórum reli-
quias velut salu-

táres fontes præbuit, ex quibus plúrima ad nos beneficia manant, suavissimúmque unguéntum prófluit. Nec vero quisquam his fidem détrahat. Nam si aqua in déserto ex dura et áspera rupe, atque ex ásimi maxilla, ad se-dándam Samsónis sitim, Deo ita volénte, prosiliit, cur incredibile videátur ex Mártyrum reliquiis unguéntum suáve scaturíre? Minime certe iis, quibus Dei poténtia et honor, quo Sanctos suos áfficit, perspecta sunt et exploráta.

R. Sancti tui, Dómine, mirábole consecuti sunt iter, serviéntes præceptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida: et in Mari Rubro via sine impedimenti. **V.** Quóniam percuássit petram, et fluxérent aquæ, et torréntes inundavérunt. **Terra.**

Lectio v

In lege quidem, quisquis mórtuum tetigerat, immundus censebáatur. Hi verum in mortuórum númeru minime sunt habéndi. Ex quo enim ille qui

ipsa Vita est, et vitæ Auctor, inter mórtuos deputatus est: eos qui cum spes resurrectiōnis fidéque in ipsum obdormiérunt, ne quáquam mórtuos appellámus. Qui enim mórtuum corpus mirácula edere queat? Quanam ígitur ratióne, horum ópera dæmones expelluntur, morbi profligántur, aegroti sanántur, cæci visum recipiunt, leprósi mundántur, tentatiōnes discutiuntur ac mæróres, omne dénique datum óptimum, illi qui fide non dúbia póstulant, per eos descéndit a Patre lúminum? Quid labóris non suscipias, ut patrónum nanciscáris, qui te mortali regi ófferat, et prote ad eum verba fáciat? An non igitur ii honorandi, qui totius géneris humáni patróni sunt, Déoque pro nobis súpplices preces ádhibent?

R. Vérbera carníficu non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nōmine: * Ut herédes fierent in domo Dómini. **V.** Tradidérunt cörpera sua propter Deum ad supplicia. **Ut.**

Lectio vi

Honorándi certe: et quidem ita ut in eórum nómíne templa Deo exstruámus, dona offerámus, memóriás eórum colámus, atque in iis spirituáliter oblectémur: ea útique lætitia, quæ illis arrídeat a quibus invitámur, ne, dum demeréri illos studémus, offendámus pótius et irritémus. Quibus enim rebus Deus cólitur, iisdem servi quoque ipsius oblectántur: quibus autem Deus offénditur, iisdem étiam milites offendántur. Quocírca in psalmis et hymnis et cánticis spirituálibus, in compunctiōne quoque, et egenórum miseratiōne, quibus et Deus potíssimum cólitur, nos qui fidéles sumus, cólere Sanctos opórtet. Státuas eis, et imágines quæ videntur, erigámus: immo virtutes eórum imitándo hoc consequámur, ut vi-væ ipsórum státuæ imáginesque evadámus.

R. Tamquam aurum in fornáce probávit électos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos: et in tempore erit re-

spéctus illórum: * Quóniam donum et pax est éléctis Dei. **V.** Qui confidunt in illum, intellégent veritátem: et fidéles in dilectione acquiéscen illic. **Quóniam. Glória Patri. Quóniam.**

In III Nocturno Homilia in Evangelium: Descéndens Jesus, de Communi plurimo Martýrum 2 loco.

Ad Laudes fit Commemo-ratio Octavæ Omníum Sanctorum:

Ant. Te gloriósus Apo-stolórum chorus, te Prophetárum laudábilis númerus, te Mártyrum can-didátus laudat exércitus, te omnes Sancti et élécti voce confiténtrur unáni-mes, beáta Trinitas, unus Deus.

V. Lætámini.

Oratio Omnipotens, ut supra. 43*

In II Vesperis Commemo-ratio sequentia diei infra Octavam Omníum Sanctorum:

Ant. Angeli, Archángeli, Throni et Dominationes, Principátus et Potestátes, Virtutes cælórum, Chérubim atque Séraphim, Patriarchæ et Prophétæ, sancti legis Doc-

tóres, Apóstoli, omnes Christi Mártyres, sancti Confessóres, Vírgenes Dómini, Anachorítæ, Sanctique omnes, intercéde nro nobis.

V. Lætámini.

Oratio Omnipotens, ut supra. 43*

Die 15 Novembris

Beati Alberti Magni
Episcopi et Confessoris

D u p l e x

Oratio

Deus, qui nobis ætérnæ salutis beatum Albértum Episcopum ministrum tribuisti: præsta, quæsumus; ut, quem doctorem vitæ habuimus in terris, intercessorem habere mereamur in cælis. Per Dóminum nostrum.

Et fit Com. præcedentis (S. Jósaphat Ep. et Mart.):

Ant. Qui vult venire post me, ábneget semetipsum, et tollat crucem suam, et sequatur me.

V. Justus ut palma.

Oratio

Excita, quæsumus Dómine, in Ecclésia tua Spíritum, quo replétus

beátus Jósaphat Martyr et Pónífex tuus ánimam suam pro óvibus pósulit, eo intercedénte, non quoque eódem Spíritu moti ac roboráti, ánimam nostram pro frátribus pónere non vereámur.

Deinde Com. S. Gertrudis Virg.:

Ant. Veni, sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

V. Spécie tua.

Oratio

Deus, qui in corde beatæ Gertrúdis Virginis jucundam tibi mansiórem præparásti: ipsius méritis et intercessione cordis nostri máculas céleriter absterge; et ejusdem trübue gaudere consortio. Per Dóminum.

In II Nocturno

Lectio iv

Albértus, Lauing, célebre Suévia oppido de nobilibus et militaris ordnibus paréntibus natus, a prima pueritia viam Dómini ingrüssus,adolescens Páduam nobilem Lombá-

diæ civitatem, ubi firmiora virtútum et ártium póneret fundaménta, míttitur. Cum vero basilicam ibidem ingrüssus, deque statu vitæ melioris mediatis, ardéntius die quadam se beatæ Mariæ Virginis commendáasset, apparet benignissima gratiæ totius mater, suadéisque cliénti, ut ordinem Prædicatórum in Ecclésia nō viter eréctum et mire viventem ingrederétur; fore enim, ut cælestis sapiéntie thesauris dotátus christianum illumináret orbem universum. Audit mórita Virginis beatissime Albértus, habitumque sacrum a patre Felice Jordáno, Prædicatórum tum temporis suprémo magistro insigni, cum alacritate suscépit.

V. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: *Manus enim mea auxiliabitur ei. **V.** Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocébit ei. **Manus.**

Lectio v

Accépto ígitur sacro hábitu pietati, devotio-ni sacrarumque stúdio lit-

terárum sese devóvit totum. Unde factum, ut ex vera sapiéntia, plenissimo videlicet scientiarum ómnium fonte, tantam háuserit doctrinam, ut cum ingénti admiratiōne præter nobilissimas Germániæ cáthedras académicas, Coloniensem, Hildesheimensem, Argentinensem, Friburgensem et Ratisbonensem suæ doctrinæ et facundiæ rádiis coruscantibus illumináverit. Cari-tatis insuper zelo accénsus beátus Pater non tantum in Germániæ, sed in plerisque fere cathólicæ Ecclésiæ finibus subtilissimis interpretationibus Scripturárum, sanctitatis fama et doctrinæ admirabilis, et vitæ immaculatæ exémplo imitando, hæresumque oppugnatiōne et extincióne ánimas Redemptori lucrátus est plúrimas. Unde viri sanctitatem permótus Alexander quartus Pónífex Maximus applaudente sacro cardinálium collégio, etiam invitum et renitentem máxima cum cleri et populi totius gratulatiōne Albértum Ratisbonensi

ecclésiæ præficit episcopum.

R. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei. **V.** Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi

Consecrátus episcopus, in que throno résidens episcopáli, humilitatis, paupertatis et religiosarum disciplinárum numquam non recordabáatur. Castrum episcopále, dictum Thumstauf, único distans milliári a civitáte, pro devotionis asýlo sibi habébat: ubi et insígnem illum super Lucam édedit commentárium. Verum cum triénio magna cum laude episcopáti præfuisset, ad suos régredi festínat. Anno ígitur millesimo ducentésimo sexágésimo secundo, annuente Pontifice Urbáno quarto, Leóni viro integérissimo munus episcopále sponte cedit: mirificéque recreatus Colóniam ad antiquam cáthedram rémigrat. Quantum vero viri beáti

sánctitas claréscat et doctrina, vel inde patet, quod et sanctum Thomam Doc-torem angélicum habúerit discipulum, et illius fellíssimum óbitum absens Colóniæ cum áliis frátribus in mensa résidens cog-noverit. Rudólpho Habsburgico Romanórum regnóviter elécto, ratiónum et sermónis gravitáte, a sancta Sede confirmatió-nem impetrávit. Discor-dias inter Guliélmum Ju-liacéensem cómitem et Coloniéensem civitátem facundiæ suæ dexteritaté sopívit, pacem et tranquillitátem restituit. Tandem annum agens octogési-mum, plenus diérum, ve-ræ et ætérnæ pátria re-promissionem suspirans, migrávit ad Dóminum dé-cimo séptimo Kalénda Decémbris, anno millésimo ducentésimo octogé-simo, Rudólphi imperatōris anno séptimo. Corpus beáti Patris in choro clésiæ sanctæ Crucis a fundatæ, præsénte Sigefrido Agrippinæ archiepi-scopo, frequénti clericorum et religiosórum cœtu, in arca repósitum sáxen-

ecclesiásticæ tráditur se-pultúrae. Cujus festivitá-tem Gregórius Papa dé-cimus quintus, ad instántiam Albéti quarti Ra-tisbonénsis episcopi, cele-brándam vivæ vocis oráculo concéssit.

R. Iste est, qui ante De-um magnas virtutes ope-rátus est, et omnis terra doctrina ejus repléta est:

* Ipse intercedat pro pec-catis ómnium populórum.

V. Iste est, qui contémptis vitam mundi, et pervenit ad cælestia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In III Nocturno Homilia in Evangel. Homo peregre pro-líscens, de Communi Conf. Pont. 1 loco.

Pro S. Gertrude Virgine:

Lectio ix

Gertrúdis Islébii in Sa-xónia nata, quinquén-nis in monastério Elpi-diensi, órdinis sancti Be-nedicti, virginitátem suam ac seípsam Jesu Christo obtulit. Sanctam Mech-tildem magistrum hábuit, qua duce ad altissima contemplatióne dona perva-nit. Erga divinissimum Eucharistiae sacraméntum et passióne Dómini tanta

caritáte æstuábat, ut ea recógitans ubéribus lácrimis perfunderétur. Multa ad confovéndam pietátem scripsit. Divinárum étiam revelatiónum et prophétiae dono cláruit. Dé-nique, flagrantíssimo Dei amóre pótius quam morbo languéscens, vita decés-sit, miráculis vivens et post mortem illústris.

Te Deum laudámus.

Ad Laudes fit Com. S. Ger-trudis:

Ant. Símile est regnum calórum hómini negotia-tóri querénti bonas mar-garítas: invénta una preti-óiosa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

V. Diffusa est.

Oratio Deus, qui in cor-de, ut supra. 46*

In II Vesperis Com. S. Ger-trudis:

Ant. Veni, sponsa Chri-sti, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

V. Diffusa est.

Oratio Deus, qui in cor-de, ut supra. 46*

Die 26 Novembris
S. Conradi
Episcopi Constant., Conf.
Patroni primarii Archid.
 Duplex I classis cum Octava
 communi
 Omnia de Communi Conf.
 Pont., præter sequentia.

Oratio

Sancti Pontificis et Con-
 fessoris tui Conrádi
 solémnia celebrantes, te,
 Dómine, supplíciter obse-
 crámus: ut ipsum apud
 tuam cleméntiam sentiá-
 mus habére patrónum,
 quem nobis tua grátia pro-
 vidísti salútis atérnæ mi-
 nístrum. Per Dóminum.

In I Nocturno Lectiones Fi-
 délis sermo, de eodem Com-
 muni.

In II Nocturno**Lectio iv**

Conrádus Henríci
 cónitis Altorffén-
 sis filius Nothín-
 go Constantiensi epíscopo
 puer septénnis pie edu-
 cándus litterisque eru-
 diéndus tráditur. Quo ma-
 gístro cum in scíentia
 et christiánæ perfectionis
 stúdio mirábiles fecísset
 progressus, Constantién-

sis ecclésiae præpósito-
 sum créatur. Deinde
 Nothingo defúncto ob do-
 trinam et morum integri-
 tatem epíscopus communi-
 bus suffrágis est desi-
 gnátus. Quod munus cum
 diu recusásset, sancti
 Udalríci epíscopi Augu-
 stáni sibi amicissimi re-
 gátu et précibus victus
 post tridiuánum jejuniun
 suscépit.

R. Invéni David servum
 meum, óleo sancto meo
 unxi eum: * Manus ením
 mea auxiliábitur ei. **V.** Ni-
 hil proficiet inimicus in
 eo, et filius iniquitatis
 non nocébit ei. **Manus.**

Lectio v

Episcopátum magna cum
 laude et sanctitatis op-
 nióne administrávit. Reli-
 giónis causa ter ad se-
 púlchrum Dómini Hie-
 rosólymam peregrinátus
 est. Constántiam plúribus
 templis et ædificiis illus-
 trávit. Duodecim páupe-
 res exstrúcto xenodochio
 aléndos perpétuo curávit.
 Tribus templis sancti Jo-
 ánnis, sancti Pauli et sancti
 Maurítii ædificátis pro-
 ventuque ánnuo iis assi-
 gnáto, Canonicórum étiam

númerum ádditis redditi-
 bus auxit.

R. Pósui adjutórium su-
 per poténtem, et exaltávi
 cléctum de plebe mea: *
 Manus enim mea auxiliá-
 bitur ei. **V.** Invéni David
 servum meum, óleo sancto
 meo unxi eum. **Manus.**

Lectio vi

Multis virtútibus prædi-
 tus máxime oratió-
 nis stúdium et jejúniu ob-
 servántiam cóluit. Tanta
 ipsius in Deum erat fidú-
 cia, ut quodam die festo
 Paschæ perácta consecra-
 tione aráneam in cálicem
 delápsam animadvértens,
 irreveréntiam sacrosáncti
 ánguinis Christi omnem
 pénitus vitatúrus, deglu-
 tire non sit véritus; quæ
 póstea ómnibus vidénti-
 bus discumbénti ex ore,
 non sine admirátióne spec-
 tantium dénuo exivit.

Sanctum Gebhárdum ad-
 huc páerum sibi post Ga-
 minólphum in episcopá-
 tu successúrum prædixit,
 quam prædictiōnem póst-
 ea evéntus comprobávit.

Cumque Constantiensi ec-
 clésiae quadragínta duó-
 bus annis sanctissime præ-
 luisset, virtútum et mira-

cúlorum laude conspicuus
 obdormivit in Dómino Ot-
 tóne secúndo imperánte,
 sexto Kaléndas Decém-
 bris anno nongentésimo
 septuagésimo quinto. Se-
 pultus est in ecclésia
 sancti Maurítii, et a Ca-
 líxto Papa secúndo quin-
 to Kaléndas Aprilis Sanc-
 tórum número adscriptus.

R. Iste est, qui ante De-
 um magnas virtutes ope-
 ratus est, et omnis terra
 doctrina ejus repléta est:
 * Ipse intercédat pro pec-
 cátis ómnium populórum.
V. Iste est, qui contémp-
 sit vitam mundi, et per-
 vénit ad caeléstia regna.
 Ipse. Glória Patri. Ipse.

In III Nocturno Homilia in
 Evangel. Vigiláte, de eodem
 Communi 2 loco.

Ad Laudes tantum fit Com.
 S. Silvestri Abb.:

Ant. Euge, serve bone
 et fidélis, quia in pauca
 fuisti fidélis, supra multa
 te constitúam, intra in
 gádium Dómini tui.

V. Amávit eum.

Oratio

Clementíssime Deus, qui
 sanctum Silvéstrum
 Abbátem séculi hujus va-

nítatem in aperto tumulo pie meditántem ad eréum vocáre, et præcláris vitæ méritis decoráre dignátus es: te súpplices exorámus; ut ejus exémplo terréna despiciéntes, tui consórtio perfruámur ætérno. Per Dóminum.

¶ Infra Octavam Antiphonae et Psalmi ad omnes Horas et Versus Nocturnorum de occurrenti Hebdomadæ die, ut in Psalterio; reliqua ut in Festo præter Lectiones, quæ in I Nocturno dicuntur de Scriptura occurrenti cum suis Responsoriis de Tempore, in II et III singulis diebus assigantur proprieæ.

Pro Commemoratione Octavæ S. Conradi

In I Vesperis

Ant. Sacérdos et Póntífex, et virtútum ópifex, pastor bone in pôpulo, ora pro nobis Dóminum.
V. Amávit eum.

Oratio

Sancti Pontificis et Confessóris tui Conrádi solémnia celebrántes, te, Dómine, suppliciter obsecrámus: ut ipsum apud tuam clemétiā sentiámus habére patrónum,

quem nobis tua grátia providisti salútis æternæ mánistrum. Per Dóminum.

Ad Laudes

Ant. Euge, serve bone fidélis, quia in pauca fusti fidélis, supra multa te constitúam, dicit Dóminus.

V. Justum dedúxit.

In II Vesperis

Ant. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam gloriæ induit eum, et ad portas paradísi corónavit eum.

V. Justum dedúxit.

Die 27 Novembri
De II die infra Octavam S. Conradi Episcopi et Confessoris

Semiduplex

In II Nocturno

Sermo sancti Ambrózii Episcopi

Serm. de Deposit. S. Eusebii
 Int. opp. S. Ambrosii (in Ap pend.):

Depositiōnem sancti Conrádi hodie celebrámus. Quid est depositio? Non illa

utique, quæ sepeliéndis in terra membrórum reliquias clericórum mánibus procurátur; seu illa, qua homo vínculis carnálibus absolútus, liber iturus ad cælum, terrénum corpus expónit. Ipsa plane est depositio, in qua concupiscere abjicimus, cessamus delinquere, peccare desinimus: et totum quidquid saluti est grave, quia abjecta sárcina óneris expónimus: nam ideo hæc dies pro celebritate máxima procurátur, quia verè est summa festivitas mortuum esse vitiis, soli vivere justitiæ.

R. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: *Manus enim mea auxiliabitur ei. **V.** Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocébit ei. **Manus.**

Lectio v

Unde et depositiōnis ipsa dies natális dicitur, quod delictórum cárcer liberati libertati nascimur Salvatóris. Sed videámus, sanctus Conrádus cum qua glória ad hanc diem depositiōnis advenérat. Volávit ergo hac die sanctus Conrádus. **A**estimémus jam innocéntiam de volá-

est, nisi quod purum, leve atque subtile est, cuius nec sincéritas intemperántia retardáatur nec alacritas nec velocitas mole gravátur. Gravári autem volátum dico non tam mole membrórum, quam delictórum: unde puto étiam in ipsis ávibus ideo velocius colúmbam pene præ ómnibus volitare, quod alacritatēm innocéntiam comitétur.

R. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi éléctum de plebe mea: *Manus enim mea auxiliabitur ei. **V.** Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. **Manus.**

Lectio vi

Dénique sanctus David cum puritatē mentis voláre concupíseret, non alterius animantis nisi colúmbæ optávit alas dicens: Quis dabit mihi penas sicut colúmbæ, et volábo et requiéscam? Intelligébat enim, quod ad altiōra facilius penetrátur simplicitatē mentis quam levitatem pennarum. Volávit ergo hac die sanctus Conrádus. **A**estimémus jam innocéntiam de volá-

tu, et puritatem ejus de ipsa elatione judicemus; tamquam columba enim in domo Dei degens, assumpsit spirituales penas et requievit in monte.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus replēta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. **V.** Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cælestia regna. Ipse. Glòria Patri. Ipse.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secundum Matthæum

Lectio vii Cap.24, 42-47

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Vigilate, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et reliqua.

Homilia sancti Fulgentii Episcopi

Sermo 1 de Dispensatoribus

Dominicus sermo, quem debemus omnibus non solum studiōse, verum etiam sapienter audire, cui nos op̄ortet humiliter ac de-

lectabiliter obedire, moderationis suae tenens ubique tempériem, ut ne óvibus desint pábula nec pastóribus aliménta: quædam vero speciáliter solle præcipit nobis, quædam vero generáliter et nobis et vobis. Nobis namque id est servis, quos pater illæ familiæ rerum omnium Dominus ad hoc in sua magna domo constituit, ut populo ejus verbum gratiæ ministrémus, speciáliter injungitur sanctæ prædicationis officium generáliter vero nobis et vobis salutáris indicitur obediéntia mandatórum.

R. Amavit eum Dominus, et ornávit eum: stola gloriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **V.** Induit eum Dominus loricam filii dei, et ornávit eum. **Et**

Lectio viii

Servorum igitur, quos populo suo præpósuit Dominus, speciáliter volens officium demonstráre ait, quod ex Evangelio modo audivimus: Quis putas est fidélis dispensator et prudens, quem constituit Dominus super fa-

miliam suam, ut det illis in tempore tritici mensúram? Beatus ille servus, quem cum vénérat Dominus, invenerit ita faciéntem. Quis est iste Dominus, fratres? Christus sine dóbio, qui suis discípulis ait: Vos vocátis me Magíster et Domine, et bene dicitis: sum étenim.

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manib⁹ vestris: * Et vos similes homínibus expectantibus dominum suum, quando revertétur a nuptiis. **V.** Vigiláte ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. **Et. Glòria Patri. Et.**

Lectio ix

Quae est etiam hujus Domini familia? Nimirum illa est, quam ipse Dominus de manu inimici redémit et suo domínio mancipávit. Hæc familia est sancta Cathólica Ecclesia, quæ per orbem terræ copiosa fertilitate diffunditur, et redemptam ne pretioso sui Domini sanguine gloriátur. Filius enim hominis, sicut ipse ait, non venit ministrari, sed ministrare, et dare

ánimam suam redemptiōnem pro multis. Ipse est etiam pastor bonus, qui ánimam suam pósuit pro óvibus suis. Grex ergo boni pastoris ipsa est familia Redemptoris.

Te Deum laudámus.

Die 28 Novembri

De III die infra Octavam

S. Conradi

Episcopi et Confessoris

Se miduplex

In II Nocturno

Sermo sancti Gregorii Nysseni

In funere magni Meletii, circa medium

Lectio iv

Gum primum bene morata, ac modesta Ecclésia beatum Conrádum vidit, vidit fáciem ad imáginem Dei vere formátam, vidit dilectionem fontis modo scaturientem, vidit gratiā lábiis circumfusām, animi demissiónis summum gradum, post quem amplius quidquam cogitari non potest. Vedit mansuetudinem atque clemétiā, qualis in Davide fuit: qualis in Salomone,

intelligéntiam atque prudéntiam: qualis in Móyse, bonitátem: qualis in Samuéle, perfectióinem: qualis in Josépho, continéntiam pudicitiámque: qualis in Daniéle, sapiéntiam: quemádmodum magnus Elías zelo fidei prædictum: sicut sublimis Joánnes, integrítate cörperis ornátum: sicuti Paulus, in exsuperábili prædictum dilectione. Vedit tot bonorum circa unam ánimam concúrsum. Amóre beáto vulneráta est, casto bonóque sponsum suum amóre atque benevoléntia prosecúta diléxit.

R. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocébit ei. **Manus.**

Lectio v

Sed priúsquam cupiditatem expléret, ántequam desidérium recreáret atque sedáret, amóris vi fervens, tentatióibus athlétam ad certámina vocántibus, sola relicta est. Atque ille quidem in cer-

taminibus pro pietáte susceptis desudábat; hæc vero durábat in castitáte matrimónium conservans. Non ablátus est a nobis sponsus: in médio nostrum stat, etiámsi nos non videámus; in ádytis ac penetrálibus sacérdos est, in interiöribus veli, quo præcursor pro nobis ingrüssus est Christus, reliquit carnis teguméntum. Non amplius signo et umbræ cælestium servit, sed in ipsam rerum imaginem intuétur: non amplius per spéculum, atque per transénnam et ænigmam, sed ipsa fácie cum facie colláta intercédit apud Deum.

R. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi électum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. **Manus.**

Lectio vi

Intercédit autem pro nobis et pópuli errátis, Depósuit túnicas pellicas: neque enim tálibus túnicis opus habent, qui in paradiso degunt: sed ha-

bet induménta, quæ puritáte vitæ suæ contéxuit, iisque sese exornávit. Honoráta ac pretiosa coram Dómino talis viri mors est; immo vero non mors, sed ruptura membrórum est: Dirupisti enim, inquit, víncula mea. Dimissus est Simeon, liberatus est a vínculis cörperis: láqueus contritus est, et avícola avolávit. Ingrüssus est terram promissiónis, in monte cum Deo philosophátur. Solvit ánimæ calceaméntum, ut pura planta mentis terram sanctam, ubi conspícitur Deus, concéderet.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccatis ómnium populórum. **V.** Iste est, qui contémptit vitam mundi, et pervenit ad cælestia regna. **Ipse. Glória Patri. Ipse.**

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthéum

Lectio vii Cap. 24, 42-47

In illo tempore: Dixit Jesus discípulis suis: Vi-

giláte, quia nescitis qua hora Dóminus vester venturus sit. Et réliqua.

De Homilia sancti Fulgentii Episcopi
Sermo de Confessoribus

Dispensátor vero, quis sit, quem opórtet esse fidélem páriter et prudéntem, Paulus nobis osténdit Apóstolus, qui de se suisque sóciis loquens ait: Sic nos existimet homo, ut ministros Christi, et dispensatòres mysteriorum Dei. Ne quis autem vestrum solos Apóstolos dispensatòres factos existimet, neglectóque militiae spiritális officio, servus piger, infidéliter imprudentérque dormítet, ipse beátus Apóstolus episcopos quoque dispensatòres esse osténdens, ait: Opórtet enim episcopum sine crímine esse, sicut Dei dispensatorem.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **V.** Induit eum Dóminus loricam fidei, et ornávit eum. **Et.**

58* Die 28 Nov. De III die infra Oct. S. Conradi Ep. et Conf.

Lectio viii

Servi autem patrisfamilias sumus, dispensatores Dómini sumus, mensúram trítici, quam vobis erogámus, accépimus. Quæ vero sit ista mensúra trítici, si quæramus, ipsam quoque nobis beátus Paulus Apóstolus osténbit, dicens: Unicuíque sicut Deus divídit mensúram fidei. Quam ergo mensúram trítici Christus núncupat, ipsam mensúram fidei Paulus appellat: ut agnoscámus, non áliud esse spiritále tríticum, quam christiánæ fidei veneráble Sacraméntum.

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucérnæ ardentes in máribus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. V. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix

Hujus trítici mensúram vobis in nómine Dómini damus, quóties illumináti dono grátiae spirítalis, secundum régulam veræ fidei disputámus: et

eádem trítici mensúram per dominicos dispensatores accípitis, cum quotidié per Dei fámulos verbum veritatis auditis. De ipsa ergo trítici mensúra loquámur, ex ipsa, sicut Deus divídit, univérsi pa scámur; inde aliménta bonæ vitæ sumámus, ut ad æternæ vitæ prémia per venire possímus: in illum credéntes, in illum sperántes, illum præ ómnibus et in ómnibus diligéntes, qui seípsum nobis et aliméntum præstat, ne deficiámus in via: et prémium servat, ut gaudeámus in pátria.

Te Deum laudámus.

In II Vesperis fit Com. S. Saturnini Mart.

Ant. Iste sanctus pro le ge Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis im piórum non tímuit: fundá tus enim erat supra fir mam petram.

V. Glória et honóre.

Oratio

Deus, qui nos beáti Saturnini Mártiris tul concédis natalítio pérfrui ejus nos tribue méritis adjuvári. Per Dóminum,

Die 29 Nov. De IV die infra Oct. S. Conradi Ep. et Conf. 59*

Die 29 Novembri
De IV die infra Octavam
S. Conradi
Episcopi et Confessoris

Semiduplex

In II Nocturno

Sermo sancti Joánnis
Chrysóstomi

In cap. 15 Epist. ad Romanos,
Serm. 29, circa finem

Lectio iv

hristum diligens, et gregem illius útique díligit. Et Móysen tunc primum su per pónulum Judæórum pósuit, quando, qua es set in illum benevoléntia, reípsa jam declaráverat. David quoque simili modo regno inauguruáta est, posteáquam apparuerat, quam amíco esset in pónulum afféctu. Ita quippe júvenis adhuc, pónuli cau sa dóluit ac zelávit, ut et ániam suam expóneret, cum videlicet bárbarum illum e médio tollébat. Quod vero dicébat: Quid dábitur ei, qui alienígenam hunc interfécerit? non ídeo dicébat, quod mercédem exigeret, sed quo sibi crederéatur, et in pugnam cum illo commit

teréatur; nam cum adépta jam victória ad regem es set ingrüssus, nihil de mer céde méminit.

R. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. V. Ni hil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocébit ei. Manus.

Lectio v

E t Sámuel quoque benígnus erat, et amátor pónuli: unde et dicébat: Absit autem hoc a me peccátum, ut cessem pro vobis oráre Dóminum. Ita et Paulus, immo non ita, sed multo plus ómnibus ar débat erga súbditos. Unde et discípulos ita erga se animávit, ut diceret: Si possibile fuísset, óculos vestros eruisséti, mihi que dedisséti. Et Christus óptimi Pastórís régulam próferens dixit: Bonus pastor ániam suam ponit pro óvibus. Sunt enim sanctórum ánime ve heménter mites, et hóminum amátes, non solum erga domésticos sed alié nos, ita ut hanc suam man suetúdinem étiam ad ani

mántia bruta exténdant. Proptérea et sápiens quispiam dixit: Justus miseretur animárum jumentórum suórum. Si jumentórum, multo magis hómium.

R. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi électum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi

Verum quóniam pécorum mentionem feci, perpendámus et óvium pastóres illos, qui in Capádocum régione sunt, quália et quanta pro pécorum suórum custódia patiántur. Illi saepenúmero unívérsum tríduum níve óbruti perdúrant. Dicúntur autem, et qui in Libya sunt, non minóra mala ferre, dum integros menses difficilem illam solitúdinem, pessimarúmque bestiárum plenam vagándo circúmeunt. Si tantum erga pécora diligéntiae impéndunt pastóres illi: quam, quæso, excusatiónem habébimus, quibus rationáles ánimæ con-

créditæ sunt, quod profundum hunc somnum dormímus? An ignóras gregis hujus dignitatēm? an illius grátia Dóminus tuus innúmera non fecit? an non postrémo et sanguinem suum fudit? Tu vero réquiem quæris? Et quid pótterit pejus esse pastóribus istis?

R. Iste est, qui ante Dónum magnas virtútés operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro pecatís ómnium populórum. **V.** Iste est, qui contépsit vitam mundi, et pervénit ad cælestia regna. **I**pse Glória Patri. **I**pse.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Mattháeum

Lectio vii Cap. 24, 42-47

In illo tempore: Dixit Iesus discípulis suis: Vigiláte, quia nescítis qua hora Dóminus vester venturus sit. Et réliqua.

Homilia sancti Joánnis Chrysóstomi
Homil. 78 in Matth. ante med.

Proptérea hæc dicit Dóminus discípulis, ut vigilent, ut

júgiter paráti sint, quia qua non existimant hora, venturus est. Sollicitos igitur facit et curiosos, ne umquam virtutem négligant. Tale quid autem est, quod dícitur: Si præscírent hómines, quando morituri sint, diligéntiam suam circa illam horam osténderent. Ne ígitur in illo sólummodo tempore, sed continue diligéntes sint, nec generálem, nec singulárem horam prædicit, ut semper exspectándo, semper vigilent: hac enim ratione tériminum viatæ uniuscujusque occúluit.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **V.** Induit eum Dóminus loricam fidei, et ornávit eum. **E**t.

Lectio viii

Deinde líquido, ádeo ut numquam líquidius, Dóminum se ipsum appellávit. Hæc autem étiam ad erubescéntiam desidiæ mihi dicta vidéntur: majorem enim diligéntiam pecuniárum conservandá-

rum habent furem exspectantes, quam vos salútis ánimæ. Vigilant enim tunc, ne áliquid sibi surripiatur: vos vero, quamvis certo sciatis ventúrum Dóminum, non perseverátis tamen, neque ita vigilatis, ut possitis non impræparati ex hac vita discédere. Quapropter cum pernicié dormiéntium dies ille venturus est.

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manib⁹ vestris: * Et vos similes hominibus exspectantibus dóminum suum, quando revertátur a nuptiis. **V.** Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester venturus sit. **E**t. Glória Patri. **E**t.

Pro Vigilia S. Andreæ Ap.:

Lectio ix

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Cap. 1, 35-51

In illo tempore: Stabat Joánnes et ex discipulis ejus duo. Et respiciens Jésum ambulátem dicit: Ecce Agnus Dei. Et réliqua.

**Homilia sancti Augustini
Episcopi**

Tract 7 in Joann., post init.

Qui talis erat Joánnes
amícus sponsi, non
quærébat glóriam suam,
sed testimónium perhibé-
bat veritati: numquid vó-
luit apud se remanére dis-
cípulos suos, ut non se-
queréntur Dóminum? Ma-
gis ipse osténdit discípu-
lis suis quem sequerént-
ur: habébant enim illum
tamquam agnum. Et ille:
Quid me atténditis? Ego
non sum agnus. Ecce
Agnus Dei. De quo et
supérius dixerat: Ecce
Agnus Dei. Et quid no-
bis prodest Agnus Dei?
Ecce, ait, qui tollit peccá-
tum mundi. Secúti sunt
illum, hoc audito, duo qui
erant cum Joánnē.

Te Deum laudámus.

Ad Laudes fit Com. Vigiliæ
S. Andreæ:

Antiphona et **V.** de Feria
currenti.

Oratio

Quæsumus, omnípotens
Deus: ut beátus An-
dréas Apóstolus, cuius
prævenimus festivitatem,
tuum pro nobis implóret
auxilium; ut a nostris reá-

tibus absolúti, a cunctis
étiam periculis eruámur.

Deinde Com. S. Saturnini:

Ant. Qui odit ánimam su-
am in hoc mundo, in vitam
ætérnam custódit eam.

V. Justus ut palma.

Oratio Deus, qui nos, **ut**
supra. 58*

Vesperæ de sequenti (S. An-
drea Ap.) sine Commemora-
tione.

FESTA DECEMBRIS

Die 1 Decembris
De VI die infra Octavam
S. Conradi
Episcopi et Confessoris

Semiduplex

In II Nocturno

Lectio de Sermone S. Ma-
ximi Ad sancti ac beatissimi
Patris nostri Conrádi, **ut** in
Breviario de Communi Conf.
Pont. 1 loco.

In III Nocturno

Lectio sancti. Evangélii
secundum Matthéum

Lectio vii Cap. 24, 42-47

In illo tempore: Dixit Je-
sus discípulis suis: Vi-
giláte, quia nescítis qua
hora Dóminus vester ven-
turus sit. Et réliqua.

De Homilia sancti Joánnis
Chrysóstomi

Unde supra

Hoc autem in loco,
ne rursus curiósus
perscrutén-
tur, et adhuc, ut, quod rá-
rius est, pluris osténdat.
Expénde autem qualem
hæc verba ignorántiam si-
gnificare possunt, síquidem
a se constitútum super
familiam suam igno-
ráret. Prætérea beatifi-
cat quidem eum, (Beátus
enim, inquit, servus ille);
quis vero sit, siléntio trá-
didit: quis enim est, aut
quómodo constituet Dó-
minus super familiam suam,
quem invéniet sic fa-
ciéntem? Hæc non de pe-
cuniis solúmmodo, verum
étiam de verbis, de virtú-
te, de omni dispensatióne
singulo hómini concésssa,
dicta sunt.

R. Amávit eum Dómi-
nus, et ornávit eum: sto-
lam glóriæ induit eum,*
Et ad portas paradísi cor-
onávit eum. **V.** Induit
eum Dóminus loricam fí-
dei, et ornávit eum. **Et.**

Lectio viii

Hæc parábola vel ad ge-
réntes gubernantés-

que rempúblicam accom-
modári potest. Docet enim
unumquémque ad com-
múnem utilitátem ómnia
conférre, quæ sua sunt,
sive sapiéntiam, sive prin-
cipátum, sive quidquid
álivid, non ad detriméntum
conservórum, nec ad per-
ditiónem suam. Quapropter
utrúmque ab eo flágitat,
prudéntiam scilicet
ataque fidem. Delicta enim
ab améntia originem ha-
bent.

R. Sint lumbi vestri
præcincti, et lucernæ ar-
dentes in mánibus vestris:

* Et vos similes homíni-
bus exspectántibus dómí-
num suum, quando rever-
tatur a núptiis. **V.** Vigiláte
ergo, quia nescítis
qua hora Dóminus vester
venturus sit. **Et.** Glória
Patri. **Et.**

Lectio ix

Fidélem igitur appéllat,
quóniam nihil ex re-
bus dómini sibi attribuit,
nec incássum quidquam
expéndit; prudéntem au-
tem, quia dispensare nó-
verit: opportúne síquidem
utráque re nobis opus est,
ne scilicet, quæ dómini
sunt, ad próprios usus ra-